

สัญญาเลขที่ สรพ.ภาคเหนือ 03/2547
โครงการความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่รูปธรรม

“ การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุขอย่างยั่งยืน ”
โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน

โดย

พัฒน์ อภัยมูล

สหกรณ์การเกษตรแม่ท่ายั่งยืน จำกัด

สัญญาเลขที่ สรพ.ภาคเหนือ 03/2547
โครงการความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่รูปธรรม

“ การจัดการกระบวนการเรียนรู้เพื่อชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุขอย่างยั่งยืน ”
โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน

โดย

พัฒน์ อภัยมุล

สหกรณ์การเกษตรแม่ท่ายั่งยืน จำกัด

คำนำ

การทำงานของกลุ่มคนที่มีความคิด ความต้องการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและชุมชนให้เกิดความสุขในหลาย ๆ ด้านบนพื้นฐานของการพึ่งตนเองให้มากที่สุด ได้ดำเนินงานผ่าน โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรม ยั่งยืนแม่ทา ได้รับการสนับสนุนจากโครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข (สรส.) ในเอกสารเล่มนี้ได้สรุปประมวลผลการดำเนินงานที่ผ่านมาจะได้เห็นกระบวนการทำงาน ของคนรุ่นใหม่กับการพัฒนาชุมชน ซึ่งได้ร่วมกับผู้นำชุมชน คนในชุมชนในการทำกิจกรรมต่าง

ๆ จนเกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนในทางที่ดีขึ้นในระดับหนึ่งที่กลุ่มคนกลุ่มหนึ่งได้ทุ่มเทด้วยแรงกาย แรงใจ เพื่อให้ชุมชนตนเอง

รายงานเล่มนี้ไม่สามารถจะรายงานทุกอย่างที่ได้ทำไป ไม่สามารถจะอธิบายความรู้สึกต่อการทำงานบนพื้นฐานชีวิตจริง แต่จะบอกถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาเป็นข้อสรุปที่จะสื่อให้ได้ผู้อ่านรับรู้รับทราบ หากมีข้อผิดพลาดประการใดในรายงานฉบับนี้ทางผู้จัดทำก็ขออภัยมา ณ โอกาสนี้ด้วย หากมีข้อเสนอแนะติชม ทางผู้จัดทำก็ขอน้อมรับเพื่อการปรับปรุงต่อไป

พัฒน์ อภัยมูล
หัวหน้าโครงการ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
บริบทชุมชนแม่ทา	1
ผลการดำเนินงาน	
เป้าหมายโครงการ	7
วัตถุประสงค์	7
พื้นที่เป้าหมาย	7
ผลที่คาดว่าจะได้รับ	8
พัฒนาการการเรียนรู้แม่ทา	9
กระบวนการดำเนินงาน	11
ผลการดำเนินงานโครงการ	13
ปัญหาการดำเนินงาน	21
บทเรียนจากการดำเนินงาน	21
แนวทางการดำเนินงานต่อไป	22
ภาคผนวก	23

สัญญาเลขที่ สรท.ภาคเหนือ 03 2547
โครงการความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่รูปธรรม

“ การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุขอย่างยั่งยืน ”

โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน

โดย สหกรณ์การเกษตรแม่ทาจยังอิน จำกัด

บริบทชุมชน

ประวัติชุมชนตำบลแม่ทา

ชุมชนตำบลแม่ทา สันนิฐานว่าอพยพมาเมื่อปี พ.ศ. 2186 โดยมีชนเผ่าข่างแดง ซึ่งเป็นชาวปากาเกอญอ เข้ามาอยู่ที่ห้วยขางคา และได้อพยพออกไปจากพื้นที่เพราะกลัวผี(เจ้าที่แรง)และอีกอย่างคือชนเผ่าลัวะขุนลงเริ่มเข้ามา ทางข่างแดงจึงต้องอพยพขึ้นไปบนเหนือน้ำแม่ทาเป็นเขตตำบลทาเหนือในปัจจุบัน ชนเผ่าลัวะขุนลงอพยพมาจากเมืองเชียงใหม่ แถบบริเวณแจ่งหัวริน เนื่องจากการหลีกเลี่ยงการเก็บภาษี 4 บาทในขณะนั้น ค่อมามีชาวเชียงแสนหนีพ่ายศึกหัวเมืองและหนีภัยแล้งเข้ามาตั้ง ล่องลงมาถึงห้วยแม่บอน มาตั้งบ้านเรือน บ้านป่าหมาก (บ้านหัวทุ่งในปัจจุบัน) 11 ครอบครัว มีพระคิดคมมา 1 รูป อยู่ได้ประมาณ 2 ปี มีชาวละคอน หนีศึกจากเมืองเขลางนคร (จังหวัดลำปาง) มาอีก 9 ครอบครัวมาอยู่ร่วมกัน สัญชาติขมุ เป็นกลุ่มที่มา ตอนหลังในขณะนั้น รัฐบาลได้เปิด ให้มีการสัมปทาน ป่าไม้ขุนแม่ทา โดยมีกลุ่มชาวละคอน และ ขมุ ได้มารับจ้างมีความรู้ด้านการทำไม้การใช้ช้างหลังจากการสัมปทานไม้หยุดลงกลุ่มคนดังกล่าวไม่ได้กลับภูมิลำเนาเดิมของตนเอง อาศัยอยู่ในชุมชนแม่ทาเหมือนกับชนเผ่าอื่นๆ จนถึงปัจจุบัน

ส่วนทางเผ่าของขยายประชากรมาจากเมืองลำพูนและเผ่าลื้ออพยพขยายมาจากแถบบ้านธิเข้ามาบ้านปงกา ป่านอด คอนชัย โดยเข้าพร้อม ๆ กับชนเผ่าคนลัวะและเชียงแสนเป็นชนเผ่าดั้งเดิมเช่นกัน ซึ่งเข้ามาในชุมชนแม่ทามีการสัมผัสกับคนเผ่าอื่นทำให้สำเนียงเริ่มจะเปลี่ยนไปจากลื้อและของและมีการขยายชุมชนอยู่ในตำบลแม่ทาจนถึงปัจจุบัน

สมัยนั้นมีการตั้งแก่งป่าปกครองกันเอง ค่อมาก็มีอาณาเจ้าขมเหงโดยไม่เป็นธรรม ปุ๋นน้อยจุมนุเป็นหัวหน้ามา ตั้งรากฐานที่บั้งโห้งป่าหมาก หัวทุ่ง ขี้กลาง ท่าข้าม บ้านโห้ง(ห้วยทราย) ปงกา ทาม่อน คอนชัย มีหลากหลายมากขึ้น มีการทำบุญทางศาสนาด้วยกันอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขทำไร่ทำสวนกินกันเอง พอหลายครอบครัวมากขึ้น บ้านปงกา ป่านอด คอนชัยก็มีคนเผ่าลื้อ ของ เข้ามาตั้งรากฐาน เพิ่มขึ้น เมื่อมีประชากรมากขึ้นก็มีเสียงลือถึงหูเจ้าหลวงลำพูน ก็ใช้ให้หัวขุนเมืองลำพูนมาโน้มน้าวให้เข้าส่วย เจ้าลำพูน ก็ตั้งหัวขุนมามีหัวเดจา หัวเมธา หัวใจ ปกครองโดยราชาธิปไตย พอ

รวมหัวเมืองเป็นประเทศไทยขึ้นมา ก็ยกเลิกหัว บ้าน หัวผู้ใหญบ้าน กำนันจีน (ประเทศสยาม) ประชาชนขอมาสังกัดอยู่ในเชียงใหม่ เพราะไปประชุมทางแขวงสะควก มีที่หักค้ำคิน จากบ้านญาติ เช่นบ้านป่าดิง บ้านแม่ผาแหน บ้านปง แขวงคั้งที่บ้านป่าไผ่ ชื่อแขวงแม่ฮอน ถึงอำเภอสันกำแพง ถ้าหากอยู่ในเขตลำพูน ไปประชุมที่แขวงป่าซาง อำเภอป่าซาง ไม่สะดวกเพราะระยะทางไกล ไม่มีที่หักค้ำคิน เพราะไม่มีบ้านญาติ ที่รู้จักเลย และแต่นั้นมายกเลิกช่วยเจ้าซึ่งช่วยเจ้าคือ ถ้าได้เนื้อสัตว์ป่ามา 2 ขาหลังเครื่องในเลือดพร้อมหอบไปส่งให้เจ้าอีกทั้งเครื่องอุปโภค บริโภคที่ต่างๆ ต้องช่วยเจ้าคนใด ไม่ทำ หรือหาของได้แล้วปิดบัง ท้าวจะลงโทษโดยให้ตีท้าวขมไทย มากน้อย บางรายถึงประหารชีวิต หากมีคนลักขโมย อาญาเจ้าสั่งค้ำคินมือ ประหารชีวิต ส่งไปที่หลักประหารที่ทุ่งช้างคลาน จ้างเพชรฆาตประหารที่นั่น และปกครองราชธิปไตย เจ้าหน้าผู้ใหญบ้าน กำนัน ก็เข้มแข็ง ไพร่ป่า ประชาชนเหมือนกัน นับตั้งแต่พุทธศักราช 2275 พระเจ้าอยู่หัว องค์รัชกาลที่ 5 เสด็จมาและช่วยแก้ไข บรรเทาความทุกข์ยากของชาวบ้าน ชาวบ้านจึงอยู่อย่างสันติสุขตลอดจนถึงปัจจุบัน การปกครองเป็น ราชธิปไตย ใช้ธรรมะ ควบคุมกันตามกฎหมาย ในปัจจุบันโดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 ยุค คือ

1. ยุคก่อตั้งชุมชน (ก่อน พ.ศ. 2400)

มีชนเผ่าดั้งเดิม คือกระเหรี่ยง ลีวขุ่นคง จากนั้นก็มีการอพยพของคนพื้นราบ การทำการเกษตร แบบดั้งเดิมไม่มีการจับจองที่ดินเป็นของตนเองอย่างถาวรมีการหาของป่า ล่าสัตว์เพื่อนำมาเป็นอาหาร นับถือผี เทวดากันอยู่วิถีชีวิตจึงมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติอย่างสมดุล

2. ยุคตัดไม้ (พ.ศ. 2400 – 2500)

ป่าไม้ถูกทำลายไปอย่างมาก เกิดผลกระทบทั้งด้านระบบนิเวศน์และสังคม รัฐให้สัมปทาน บริษัทเอกชนถึง 3 ครั้ง โดยเฉพาะไม้สักขนาดใหญ่และขนาดกลางจนหมด ครั้งแรกในระหว่างปี พ.ศ. 2444 – 2451 ให้สัมปทานแก่ บริษัท ลำปางป่าไม้ ได้รับจ้างสัมปทานทำไม้หมอนรถไฟ ฟืนรถไฟ และ ไม้ทำฟืนค่อจากการรถไฟแห่งประเทศไทย มีผลทำให้ชุมชนมองว่าเป็นป่าของรัฐ การตัดไม้ขายก็เริ่ม ขึ้น ผลกระทบดังกล่าวทำให้ป่าไม้และสัตว์ป่าลดจำนวนลง การพึ่งป่าลดลง เมื่อป่าเริ่มหายไประมาณ น้ำในลำห้วยสาขาของแม่น้ำทาที่หล่อเลี้ยงนาข้าวก็เริ่มเหือดแห้ง การตัดไม้ยังทำให้เกิดพื้นที่โล่ง เป็น เหตุให้คนอพยพเข้ามาจับจองตั้งชุมชนใหม่ รวมทั้งคนจากชุมชนอื่นๆ ผลกระทบอีกทางที่สำคัญคือ ทำให้ประเพณีความเชื่อเกี่ยวกับป่าและน้ำลดลงไปด้วย

3. ยุคพืชเศรษฐกิจ (พ.ศ. 2500 – 2530)

จากการสร้างรางรถไฟ ทำให้มีการใช้ไม้เพื่อทำหมอนและฟืนรถไฟ โดยการโค่นจากป่าของ ชุมชนการขนส่งไม้สูงสะดวกขึ้น อีกทั้งยังมีการนำพืชเศรษฐกิจเข้มาส่งเสริมให้ชุมชนในลุ่มน้ำแม่ ทาปลูกด้วยโดยเริ่มจากยาสูบและข้าวโพดฝักอ่อน จากการเพิ่มผลผลิตโดยการเพิ่มพื้นที่ทำให้การบุก เบิกพื้นที่เพาะปลูกมากขึ้น นอกจากนี้ยังมีการสร้างโรงบ่มในชุมชน โดยใช้ไม้จากป่าเป็นเชื้อเพลิง ผลที่ ตามมาคือ มีการบุกเบิกที่ดินและป่าไม้มากขึ้น ชาวบ้านหันไปพึ่งพาพืชเศรษฐกิจมากขึ้น พึ่งพาป่า น้อยลง และทำให้เกิดการสะสมที่ดิน และสะสมทุนมากขึ้น เกิดช่องว่างในชุมชนมากขึ้น

4. ยุทธศาสตร์ทรัพยากร (พ.ศ. 2530 – ปัจจุบัน)

เนื่องจากอัตราการขยายตัวของประชากรอย่างรวดเร็ว ความต้องการใช้ที่ดินอย่างรวดเร็ว และการขยายอำนาจของรัฐและองค์กรชุมชน ในการเข้ามาควบคุมและกำหนดการใช้ทรัพยากรภายในชุมชน เกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆดังนี้

ที่ดิน รัฐได้ออกเอกสารสิทธิให้ชาวบ้าน ทำให้ระบบกรรมสิทธิ์ของชาวบ้านเกิดการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือระบบจารีตประเพณีมาเป็นระบบสิทธิเอกชน

น้ำ รัฐเข้ามาสร้างอ่างเก็บน้ำในบางจุด ซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบองค์กรเหมืองฝาย ซึ่งเป็นองค์กรธรรมชาติของชาวบ้านในการจัดการแบ่งปันน้ำมาตั้งแต่ดั้งเดิม

ป่าไม้ รัฐประกาศแบ่งเขตป่าสงวนแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2502 และเตรียมประกาศเขตป่าอุทยานในปี พ.ศ. 2536 ความไม่ชัดเจนก่อให้เกิดความสับสนในพื้นที่ทำกิน และที่อยู่อาศัยถูกระบุว่าเป็นเขตอุทยานเกิดปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐ (กรมป่าไม้) กับชุมชน(ชาวบ้าน)

ภูมิศาสตร์ – อาณาเขตของตำบลแม่ทา

ที่ตั้ง

ชุมชนตั้งอยู่ในแอ่งที่ราบขนาดเล็กตามที่ราบลุ่มน้ำแม่ทา ขาวคามแนวเหนือใต้ เว้าหว่างคามแนวลำห้วย เป็นตำบลที่อยู่ห่างไกลจากอำเภอเมืองเชียงใหม่ ประมาณ 75 กิโลเมตร พื้นที่ประมาณ 80 % เป็นพื้นที่หุบเขาที่ล้อมรอบด้วยภูเขา มีความสูงจากระดับน้ำทะเล โดยเฉลี่ยประมาณ 500 เมตร เป็นที่ตั้งของป่าต้นน้ำที่ให้แก่ลำห้วยเล็กๆ จำนวนมากไหลไปรวมกันเป็นลำน้ำสำคัญของพื้นที่บริเวณนี้ คือน้ำแม่ทา ไหลผ่านตำบลทาเหนือ ตำบลแม่ทา และผ่านเขตจังหวัดลำพูน ไปรวมกับแม่น้ำปิง รวมระยะทางประมาณ 95 กิโลเมตร พื้นที่โดยรวมมีภูเขาล้อมรอบอาณาเขตของตำบลแม่ทา มีดังนี้

ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลบ้านเอื้อม	อำเภอหางดง	จังหวัดลำปาง
		ตำบลบ้านทุ่งกว๋าว	อำเภอแจ้ห่ม	จังหวัดลำปาง
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลบ้านห้วยหยาบ	อำเภอบ้านธิ	จังหวัดลำพูน
ทิศเหนือ	ติดกับ	ตำบลทาเหนือ	กิ่ง อำเภอแม่ฮอน	จังหวัดเชียงใหม่
ทิศใต้	ติดกับ	ตำบลทาปลาดุก	อำเภอแม่ทา	จังหวัดลำพูน

สถานที่ตั้งเป็นที่ราบในหุบเขา มีพื้นที่ ประมาณ 74,208 ไร่ จำแนกเป็น 3 โซน มีดังนี้

โซนที่ 1 เป็นที่อยู่อาศัยและที่ทำกิน มีเนื้อที่ 21,475. ไร่

โซนที่ 2 เป็นป่าใช้สอย มีเนื้อที่ 17,907. ไร่

โซนที่ 3 เป็นป่าอนุรักษ์ของชุมชน มีเนื้อที่ 34,826. ไร่

ในเนื้อที่ป่าทั้งหมดนี้มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกิน โดยประมาณ 3,625 ไร่

พ.ศ. 2186 - พ.ศ. 2275	หมู่บ้านปกครองด้วย ท้าว - ขุน - หมื่น
พ.ศ. 2275 - พ.ศ. ปัจจุบัน	หมู่บ้านปกครองด้วย กำนัน - ผู้ใหญ่บ้าน
พ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2526	หมู่บ้านปกครองในรูปของสภาตำบล
พ.ศ. 2542 - พ.ศ. ปัจจุบัน	มีการปกครองจัดการบริหารเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล

การศึกษา

พ.ศ. 2186 - 2470 หมู่บ้านในตำบลยังไม่ได้รับรู้ด้านการศึกษาเพราะขาดความช่วยเหลือจากภาครัฐ ในสมัยนั้นเนื่องจากไม่มีโรงเรียน ผู้ที่อ่านออกเขียนได้ก็อาศัยวัดเป็นที่เล่าเรียนเป็นส่วนใหญ่ โดยการเล่าเรียนในอศิศิ จะเน้นเรื่องของการเรียนเรื่องของภาษาล้านนา ต่อมาในปี 2477 ทางนายอำเภอสันกำแพง โดย พ.ศ.ค.เจ้าไชยวรเศรษฐ์ ณ เชียงใหม่ ได้ทำพิธีเปิดสถานศึกษา โดยอาศัยศาลาวัดห้วยทรายเป็นห้องเรียน ทำให้มีนักเรียน หญิง/ชาย เริ่มเข้ามาศึกษามากขึ้น ต่อมาทางราชการเห็นสมควรที่จะขยายการศึกษาให้กว้างขวางขึ้น จึงสมทบเงินก่อสร้างอาคารเรียน แบบประถมศึกษาที่ 2 ขึ้นโดยได้รับความร่วมมือจากกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าอาวาสวัดและผู้ปกครองนักเรียนที่สละกำลังทรัพย์ก่อสร้างอาคารขึ้น ต่อมาเมื่อมีเด็กนักเรียนเพิ่มขึ้นทางหมู่บ้านคอนชัยก็ได้ก่อสร้างอาคารโรงเรียนขึ้นอีกโรงหนึ่งและโรงเรียนวัดบ้านม่อน โดยได้รับงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานราชการ ปัจจุบันโรงเรียนในตำบลแม่ทามีจำนวนทั้งสิ้น 3 โรงเรียนเปิดสอนระดับอนุบาลและประถมศึกษาจำนวน 3 โรงเรียนคือโรงเรียนบ้านคอนชัย ,โรงเรียนวัดห้วยทราย,โรงเรียนบ้านทาม่อน และเปิดสอนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 1 โรงเรียนคือโรงเรียนวัดห้วยทราย มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 1 แห่ง

ซึ่งในส่วนระบบการศึกษานอกโรงเรียน ทางชุมชนมีการเรียนการสอนนอกโรงเรียนอยู่ 1 แห่ง โดยการสนับสนุนของมูลนิธิศุภนิมิตฯ และองค์การบริหารส่วนตำบลแม่ทาในการช่วยเหลือเรื่องสถานที่ , วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน และยังมีการเรียนการสอนในเรื่องเครือข่ายการเรียนรู้ของชุมชนอยู่อีก คือ สหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด ,เครือข่ายการเรียนรู้การจัดการทรัพยากรของชุมชน

ประชากร

ประชากรทั้งสิ้น 4,905 คน แยกเป็นชาย 2,499 คน หญิง 2,406 คน มีความหนาแน่นเฉลี่ย 46 คน/ตารางกิโลเมตร และมี 1,275 ครัวเรือน (ปี 2547)

หมู่ที่	บ้าน	ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	ทาม่อน	227	420	436	856
2	ท่าข้าม	191	427	380	807
3	ค้อกลาง	124	287	260	547
4	ห้วยทราย	295	560	499	1,059
5	บ้านอด	128	248	299	547
6	คอนชัย	156	276	291	567
7	ใหม่คอนชัย	154	281	311	592
	รวม	1,275	2,499	2,406	4,905

ศาสนา

ศาสนาในชุมชนคือ ศาสนาพุทธ มีการนับถือผี มีวัดทั้งหมด 5 คือ

วัดม่อนจอมธรรม

วัดศรีบุญเรือง

วัดปงกา

วัดคอนชัย

วัดห้วยทราย

สภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพ และรายได้

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม เช่น ปลูกข้าวโพดอ่อน ปลูกผัก ทำนา ทำสวนลำไย เลี้ยงโคนม อุตสาหกรรมในครัวเรือน ซึ่งแปรรูปจากผลผลิตทางการเกษตร และรับจ้างทำงาน บริเวณนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

มีรายได้เฉลี่ยต่อคน / ต่อปี คือ 22,966 บาท (ข้อมูล จปฐ.47)

สหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด

กลุ่มองค์กรชาวบ้านที่รวมตัวกันเพื่อแก้ไขปัญหาของตนเอง ครอบครัวและทำงานพัฒนาในชุมชน โดยใช้ชื่อเครือข่ายคณะกรรมการกลางแม่ทา ได้ยกระดับขึ้นมาเป็นนิติบุคคลเพื่อให้การดำเนินงานที่สะดวกและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เป็นสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด โดยจดทะเบียนเมื่อวันที่ 29 มกราคม 2544 และได้ดำเนินการเมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2544 เป็นต้นมา มีเป้าหมายที่ก่อตั้ง “ เพื่อส่งเสริมให้สมาชิกดำเนินธุรกิจร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันและช่วยสังคม เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสมาชิกและส่วนรวมทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม จนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน “

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อร่วมกันจัดการปัจจัยการผลิตที่จำเป็นในการผลิต มาบริการให้สมาชิก
๒. เพื่อร่วมกันศึกษา อบรมและเผยแพร่ความรู้ ทักษะการผลิตหรือเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน
๓. เพื่อร่วมกันจัดการผลผลิตเกษตรกรรมยั่งยืนของสมาชิกให้จำหน่ายในราคาที่เป็นธรรม
๔. เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหาร การจัดการ การประสานงานของคณะกรรมการแต่ละกลุ่ม แต่ละหมู่บ้าน
๕. เพื่อเสริมสร้างหรือพัฒนากองทุนของกลุ่มและเครือข่ายให้เติบโตเพื่อการพึ่งตนเองในอนาคต

โดยมีพื้นที่ดำเนินการ 3 ตำบล คือ แม่ทา ,ทาเหนือ,ทปลาตุก ปัจจุบัน มีสมาชิกทั้งหมด 262* ครัวเรือน (*พฤษภาคม 48)

ผลการดำเนินงาน

เป้าหมายสูงสุดโครงการ

มีกระบวนการจัดการการเรียนรู้สู่กลุ่ม เครือข่าย เด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดความเข้มแข็ง มีศักยภาพ ประสิทธิภาพ ในการพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สามารถจัดการองค์ความรู้ และจัดกระบวนการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนได้
2. เพื่อสร้างพื้นที่รูปธรรมที่เน้นการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ภายใต้การดำเนินงานทางสหกรณ์
3. เพื่อสร้างจิตสำนึกคนรุ่นใหม่ให้รู้จักรากเหง้าของตนเอง มีแนวคิดอุดมการณ์สืบทอดการทำเกษตรกรรมยั่งยืนอย่างมีศักดิ์ศรีและอุดมการณ์

เป้าหมายร่วม

1. เพื่อพัฒนาศักยภาพคน
2. เพื่อสร้างองค์ความรู้และวิธีการเรียนรู้
3. เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงพื้นที่รูปธรรม
4. เพื่อสร้างเครือข่ายการเรียนรู้
5. เพื่อสร้างการเรียนรู้สู่สังคม
6. เพื่อสร้างสถาบันการเรียนรู้ของชุมชน

พื้นที่เป้าหมาย

- พื้นที่แผนดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด จำนวน 3 ตำบล คือ ตำบลทาเหนือ ตำบลแม่ทา ถึงอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลทาลาดูก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สามารถจัดการองค์ความรู้ และจัดกระบวนการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนได้

ตัวชี้วัด

1.1 เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่จำนวน 20 คน

1.2 ได้ทีมวิทยากรกระบวนการ 10 คน เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้กับกลุ่มเยาวชน

2. เกิดพื้นที่รูปธรรมที่เน้นการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน

ภายใต้สหกรณ์ฯ

ตัวชี้วัด

2.1 มีพื้นที่รูปธรรมภายใต้สหกรณ์ฯ จำนวน 10 แปลง

2.2 เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่จำนวน 5 กลุ่ม ภายใต้สหกรณ์ฯ

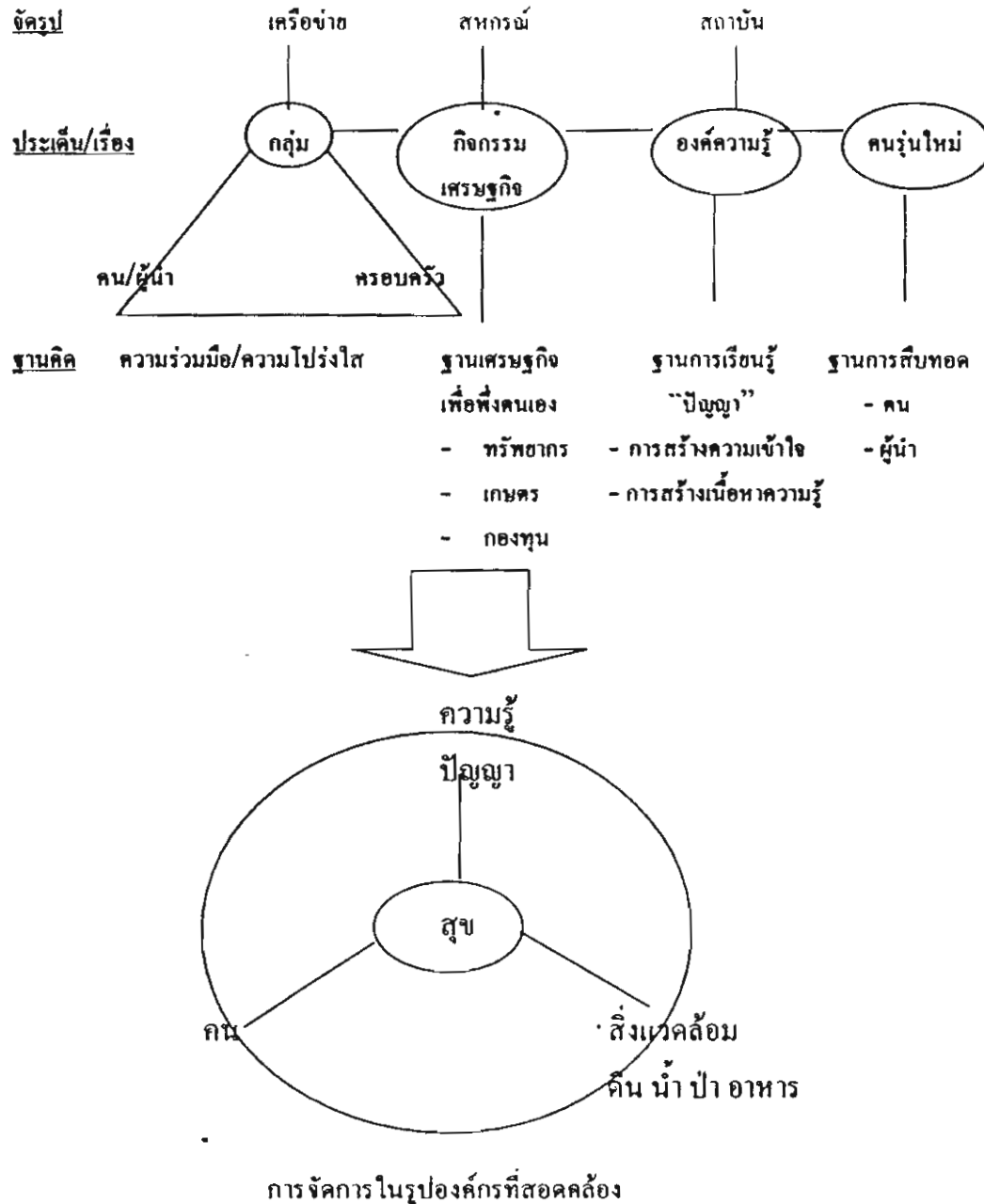
3. เกิดจิตสำนึกคนรุ่นใหม่ให้รู้จักรากเหง้าของตนเอง มีแนวคิดอุดมการณ์สืบทอดการทำเกษตรกรรม
ยั่งยืนอย่างมีศักดิ์ศรีและอุดมการณ์

ตัวชี้วัด

3.1 เกิดคนรุ่นใหม่ที่มีจิตสำนึกและเข้าใจแนวคิด อุดมการณ์ ของเกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน 10 คน

3.2 มีแผนงานของคนรุ่นใหม่ที่จะพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

พัฒนาการการเรียนรู้แม่ทา

พัฒนาการสร้างการเรียนรู้ในตำบลแม่ทา จากอดีตในช่วงแรกได้เริ่มการทำงานร่วมกันโดยเน้นการรวมตัวกัน เพื่อสร้างกลุ่มในการร่วมคิด ร่วมทำ ในการแก้ปัญหาครอบครัว โดยใช้ฐานคิดเรื่องความร่วมมือและความโปร่งใสในการทำงาน ใช้การดำเนินงานผ่านรูปแบบของเครือข่ายในการเคลื่อนงาน

ช่วงต่อมาพัฒนาจากการทำงานในระดับความร่วมมือสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและกิจกรรมการทำงานร่วมกัน บนฐานคิดเรื่องเศรษฐกิจเพื่อพึ่งตนเอง ในเรื่องการจัดการทรัพยากร เกษตร และกองทุน ในการทำงาน ใช้การทำงานผ่านระบบสหกรณ์ในการดำเนินกิจกรรมและเคลื่อนงาน

ในช่วงการทำงานของโครงการพัฒนาการของแม่ทา มาเน้นเรื่องการใช้องค์ความรู้ เพื่อสร้างการเรียนรู้ของกลุ่มคนทั้งภายในและภายนอก โดยฐานความคิดที่ว่า การเรียนรู้ “ปัญญา” สร้างความเข้าใจของคน โดยมีการสร้างองค์ความรู้ เนื้อหา ข้อมูล ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ ใช้ความรู้เคลื่อนงานโดยผ่านการจัดรูปองค์กรของสถาบันชุมชน

การสืบทอดในเรื่องราวบทเรียนที่ผ่านมาของแม่ทา ผ่านการทำงานของคนรุ่นใหม่ ในฐานการสืบทอดทั้งการปฏิบัติและสร้างการเรียนรู้ต่อไป อย่างมีเป้าหมาย

เป้าหมายการพัฒนาชุมชนและการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ในการเปลี่ยนแปลงชุมชน ให้เกิด “สุข” ความสุขในที่นี้ก็คือ

คน มีความเข้าใจการดำเนินชีวิตที่พอเพียง รู้จักตนเอง รู้จักชุมชน รัก รู้จักรากเหง้าของชุมชนตนเองและภูมิใจ ในการดำเนินชีวิตในชุมชน

ชุมชน มีความรู้ ปัญญา รู้เท่าทัน สถานการณ์ต่าง ๆ สามารถปรับตัวให้สอดคล้องและเหมาะสมต่อสภาพการณ์ต่าง ๆ ได้

สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ ป่า อาหารมีความอุดมสมบูรณ์และสามารถจัดการให้สืบทอดได้อย่างยั่งยืน ภายใต้การจัดการรูปแบบขององค์การที่เหมาะสม

กระบวนการดำเนินงาน

กระบวนการดำเนินงานโครงการ โดยผ่านกลไกการทำงานคือ

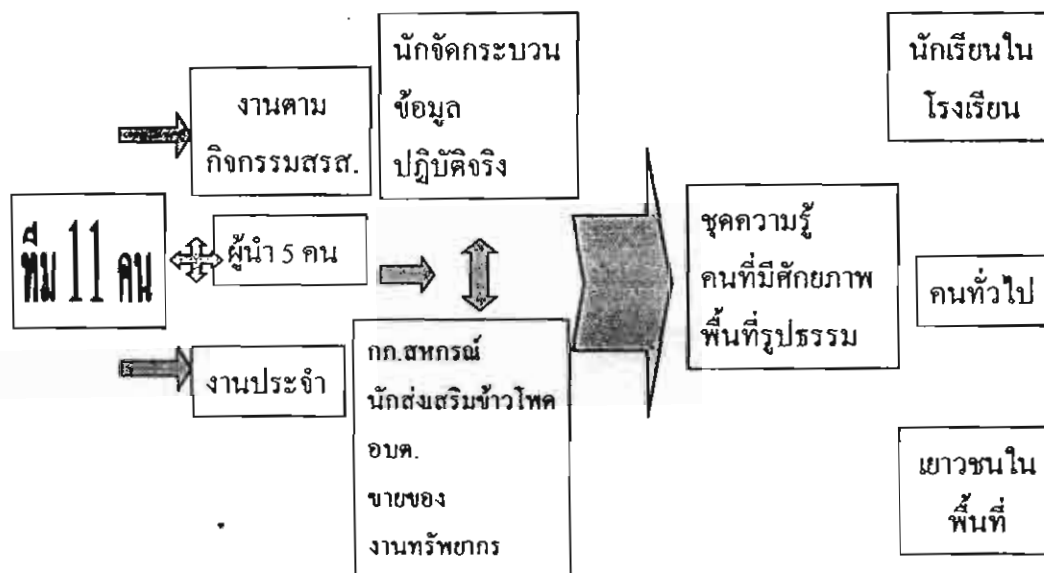
ทีมนำ ผู้นำที่มีประสบการณ์จากการปฏิบัติ ประสพผลสำเร็จการการดำเนินชีวิตและมีบทบาทสำคัญในการทำงานพัฒนาชุมชน มีบทบาทเป็นผู้ถ่ายทอดบทเรียน ความรู้ และเป็นพี่พี่ปรึกษากระบวนการเรียนรู้ของทีมคนรุ่นใหม่

ทีมทำ ทีมคนรุ่นใหม่เป็นทีมเรียนรู้และปฏิบัติการ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ เพื่อรวบรวมประมวลมาเป็นองค์ความรู้ และทำหน้าที่ในการสื่อสาร ถ่ายทอดต่อ

ทีมหนุน มีบทบาทต่อการดำเนินงานทำหน้าที่หนุนเสริมกระบวนการทำงาน เป็นกระจกสะท้อนจากมุมมองภายนอกเพื่อให้เกิดการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่เหมาะสม

กระบวนการทำงานใช้ตัวคนรุ่นใหม่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ในหลาย ๆ ด้าน พัฒนาตนเองให้เป็นนักจัดการความรู้ในชุมชน ค้นหาองค์ความรู้ รวบรวม สังเคราะห์ วิเคราะห์ เรียนรู้จากการปฏิบัติ และสืบทอด ถ่ายทอด ทั้งภายในและภายนอกชุมชน

กลไกการดำเนินงาน

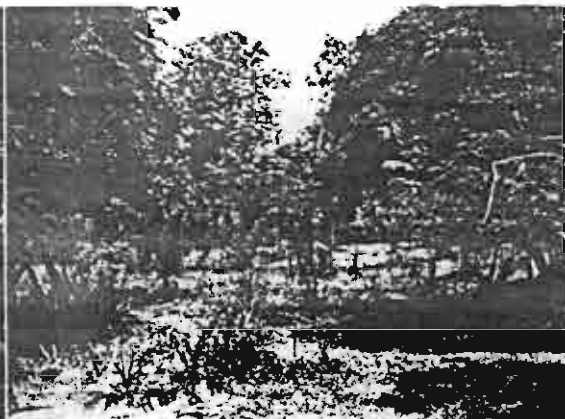
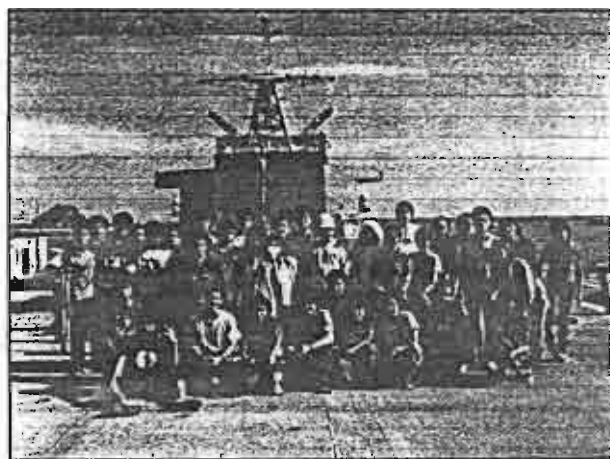

การดำเนินงานเรียนรู้ ดำเนินงานผ่านกิจกรรมการเรียนรู้และการดำเนินชีวิตจริงในชุมชน โดยงานตามกิจกรรมโครงการ เป็นการเสริมศักยภาพนักจัดการความรู้ ข้อมูล ปฏิบัติจริง และชีวิตจริงคือการทำงานในครอบครัว รวมถึงงานต่าง ๆ ที่มีบทบาทในองค์กรและชุมชน เพื่อให้ได้มาซึ่งชุดความรู้ ศักยภาพการทำงาน พื้นที่รูปธรรม ไปสร้างการเรียนรู้ให้นักเรียน คนทั่วไป เยาวชน โดยการหนุนเสริมการทำงานของทีมงาน

ทีมผู้จัดการความรู้แม่ทา

ทีมคนรุ่นใหม่ 11 คน

ผลการดำเนินงานโครงการ

รูปที่ 1 สร้างคน

□ หากกลุ่มเป้าหมาย

ทีมคนรุ่นใหม่ จัดเวทีประชุมแลกเปลี่ยนเพื่อค้นหากลุ่มเป้าหมายร่วมกับผู้นำ โดยค้นหาจากคนสนใจที่จะมาร่วมทำงานคนรุ่นใหม่ โดยมองไปที่ลูกหลานเกษตรกร

ทีมเยาวชน ค้นหาโดยการเปิดรับสมัครสมาชิกโดยการใช้กิจกรรมค่ายและการศึกษาดูงานเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและมาร่วมกันทำกิจกรรมในระดับกลุ่ม

□ เสริมความรู้/หาวามคิด/ทักษะ

ความรู้/ทักษะ

การเสริมความรู้ทักษะโดยการใช้กิจกรรม มีทั้งการอบรม แลกเปลี่ยน จัดค่าย ศึกษาดูงาน การฝึกทดลองปฏิบัติจริง สรุปผลและปรับปรุงให้เหมาะสมและดีขึ้น

ความคิด

ให้ความสำคัญการคิด โดยให้แนวคิดความเชื่อและความศรัทธาที่สามารถอยู่ในชุมชนได้อย่างมีศักดิ์ มีจุดยืน ใช้การเรียนรู้และค้นหาองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชน คือ บริบทของชุมชน ทรัพยากร เกษตรกรรมยั่งยืน หมอเมือง เหมืองฝาย ประเพณีวัฒนธรรมหมอเมือง โดยการไปเก็บรวบรวมจากผู้รู้ หาข้อมูลจากหนังสือ ศึกษาจากสถานที่จริง รวมถึงการทดลองปฏิบัติจริง

□ ทดลองปฏิบัติ

นำความรู้ที่ได้เรียนรู้มาทดลองทำโดยให้โอกาสในการทำงานในชุมชน โอกาสในการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างความเชื่อมั่น ปรับใช้กับงานที่ทำของแต่ละคน ปรับใช้กับชีวิตจริง รวมไปถึงการทดลองถ่ายทอดให้กับคนที่เข้ามาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน กลุ่มเยาวชน บุคคล กลุ่มนักเรียนในโรงเรียน

ถ่ายทอด

ถ่ายทอดในทีมงานเพื่อตรวจสอบ และฝึกการนำเสนอข้อมูล

ถ่ายทอดให้กับผู้เข้ามาแลกเปลี่ยน ดูงาน จัดการอบรมใน นอกชุมชน

ถ่ายทอดให้กับกลุ่มเยาวชนในชุมชนผ่านกิจกรรมต่างๆ

ถ่ายทอดผ่านความรู้ในโรงเรียน

กิจกรรม

- 1.1 อบรมการสร้างสื่อและการพูดนำเสนออย่างเป็นระบบ
- 1.2 อบรมการจับประเด็น ประมวลข้อมูล วิเคราะห์สังเคราะห์ ให้เกิดการเชื่อมโยงและเป็นระบบ
- 1.3 อบรมการบริหารจัดการองค์กร
- 1.4 อบรมเสริมการวางแผนเวลากับการดำเนินชีวิตสมานและการควบคุมอารมณ์
- 1.5 อบรมเทคนิคเกษตรอินทรีย์
- 1.6 เวทีแลกเปลี่ยนกับผู้นำ
- 1.7 เวทีแลกเปลี่ยนในทีมงาน
- 1.8 แลกเปลี่ยนนอกชุมชน
- 1.9 เวทีสรุปผลการดำเนินงาน
- 1.10 ร่วมเวทีประชุมสหกรณ์
- 1.11 ร่วมทำงานวันทำการสหกรณ์
- 1.12 ศึกษาและพัฒนาองค์ความรู้เฉพาะเรื่อง
- 1.13 สัญจรพื้นที่รูปธรรมร่วมกัน
- 1.14 ปฏิบัติและพัฒนาพื้นที่สู่การพึ่งตนเองอย่างเข้มข้น
- 1.15 ค่ายเรียนรู้แม่ทา
- 1.16 เรียนรู้เรื่องป่า
- 1.17 ฝึกเรียนรู้การปฏิบัติจริง
- 1.18 สรุปเชื่อมสัมพันธ์
- 1.19 ลานความรู้เกษตรกรรมยั่งยืนในโรงเรียน
- 1.20 สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้สร้างพื้นที่รูปธรรมในโรงเรียน
- 1.21 เก็บรวบรวมองค์ความรู้จัดทำองค์ความรู้บริบทชุมชน
- 1.22 ค่ายเยาวชนคนรุ่นใหม่กับการเรียนรู้สู่เกษตรกรรมยั่งยืน
- 1.23 ศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนจริยธรรมการดำเนินชีวิต

ผลที่ได้รับจากการดำเนินงาน

คนรุ่นใหม่ 11 คน

- เป็นนักจัดการความรู้ในชุมชนได้ โดยระดับบุคคลและการทำงานเป็นทีมจัดการเรียนรู้
- มีความรู้และความเข้าใจถึงบริบท ประวัติศาสตร์ การจัดการทรัพยากร ระบบเหมือง ผ่าฝาย หมอเมือง เกษตรกรรมยั่งยืน
- สามารถถ่ายทอดความรู้สู่คนอื่นได้ทั้งในและนอกชุมชน
- วิเคราะห์ตนเองและรู้จักตนเองมากขึ้น
- จัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างเป็นระบบ
- มีความภูมิใจกับการได้อยู่ในชุมชน รักชุมชน ต้องการพัฒนาชุมชนไปสู่ “สุข”

สามารถทำงานร่วมกับผู้นำ และชุมชนได้อย่างมีจุดยืน

- โลกการยอมรับจากผู้นำและผู้ปกครองเยาวชนในชุมชน

เยาวชน

- เกิดกลุ่มเยาวชนน้อยที่ทำกิจกรรมต่อเนื่องจำนวน 1 กลุ่ม 40 คน
- มีแกนนำเยาวชนที่สามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับกลุ่มและเยาวชนจำนวน 15 คน
- เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจประวัติชุมชน และพื้นฐานรากเหง้าของชุมชนว่ามาจากไหน
- เยาวชนที่ผ่านการจัดการเรียนรู้มีบทบาทในการช่วยกิจกรรมในครอบครัวและชุมชนมากขึ้น

ธงที่ 2 การสร้างองค์ความรู้ วิธีการเรียนรู้

- กำหนดประเด็น

กำหนดประเด็นเนื้อหาที่ต้องการศึกษา เป็นประเด็นที่มีความสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในชุมชนและเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้ศึกษาและชุมชน ศึกษาแล้วเข้าใจชุมชน รวมถึงสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับชุมชนได้

- สร้างกรอบวิธีการเรียนรู้

กำหนดขอบเขตการศึกษา ประเด็นเนื้อหา การตั้งคำถามให้ได้มาซึ่งเนื้อหา การวางบทบาทหน้าที่ คนตั้งคำถาม ผู้ช่วยตั้งคำถาม ผู้บันทึกและผู้ร่วมสังเกตเสนอแนะ รวมถึงกำหนดแหล่งที่จะไปศึกษาเรียนรู้ ทั้งผู้รู้และสถานที่

- ค้นหาความรู้

ลงพื้นที่เก็บข้อมูลสัมภาษณ์ผู้รู้ในแต่ละเรื่อง โดยการเรียนรู้ร่วมกัน

ลงพื้นที่ศึกษาแหล่งเรียนรู้ที่มีในชุมชน บันทึกภาพ และคู่สถานที่จริง

ลงพื้นที่ปฏิบัติจริง เช่นการลงเก็บข้อมูลสมุนไพรในป่า ลงเก็บในสวนเกษตรยั่งยืนและทดลองปฏิบัติ

- สรุปสังเคราะห์รวบรวม

การนำข้อมูลที่ได้มาจัดการสังเคราะห์ มีการนำข้อมูลเดิมที่หาได้มาประกอบ โดยการจัดเป็นเวทีนำเสนอผลการเก็บข้อมูลและร่วมกันวิเคราะห์ความถูกต้องของข้อมูลในทีมงานเป็นการเรียนรู้ร่วมกัน และก็นำเสนอให้กับผู้นำเพื่อยืนยันข้อมูล

จัดทำเอกสารรูปเล่ม

จัดทำเอกสารรูปเล่ม ให้เป็นระบบมากขึ้นโดยการเรียงลำดับองค์ความรู้ในแต่ละเรื่อง

กิจกรรม

จัดลำดับพื้นที่รูปธรรม

ค้นหาศักยภาพจุดเด่นของแต่ละพื้นที่

เก็บข้อมูลศึกษารายละเอียดร่วมกันโดยทีมแกนนำคนรุ่นใหม่ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ

ประมวลข้อมูลมือสองในทีมงานคนรุ่นใหม่

สรุปรวบรวม

โดยรวมกระบวนการเรียนรู้ใช้วิธีการเรียนรู้ สัมภาษณ์ ศึกษาจากแหล่งเรียนรู้ ปฏิบัติจริง โดยให้ความสัมพันธ์การสืบทอดถ่ายทอดผ่าน รุ่นสู่รุ่น พี่สู่น้อง เพื่อนสู่เพื่อน จนเกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากการปฏิบัติจริง

ผลที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน

คนรุ่นใหม่เกิดการเรียนรู้เรื่องขององค์ความรู้ทั้ง 5 เรื่อง จากการที่ได้ลงไปเก็บข้อมูลเอง มีความเข้าใจวิถีและประเพณีชุมชน เข้าใจองค์ความรู้และสามารถนำไปถ่ายทอดและปรับใช้ในการดำเนินชีวิตจริงได้

คนรุ่นใหม่เกิด

มีชุดความรู้ชุมชนแม่ทา 5 เรื่อง

บริบทชุมชน

การจัดการทรัพยากร

ระบบเหมืองฝาย

หมอมือง/สุขภาพ

เกษตรยั่งยืน

หนังสือบทเรียน 11 คน จำนวน 11 เล่ม

เกิดการเรียนรู้ร่วมกันจากกระบวนการทำงาน

ธงที่ 3 สร้างผลการเปลี่ยนแปลงที่เป็นรูปธรรม

- นำความรู้ที่ได้มาสร้างการเปลี่ยนแปลง คน องค์กร ชุมชน

คน

มีการนำความรู้ที่ได้ศึกษาเรียนรู้ผ่านกิจกรรมค่าย โดยจัดเป็นฐานความรู้ให้มีการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

สร้างสถานความรู้ในโรงเรียน ให้เยาวชนเกิดความรักและเข้าใจชุมชน รวมถึงไม่ถูกรากเหง้าของตนเอง

จัดกิจกรรมให้เกิดการปรับเปลี่ยนแนวคิดและวิถีการผลิตจากเกษตรเคมีมาเป็นอินทรีย์ เพื่อการพึ่งพาปัจจัยภายในให้เกิดประโยชน์สูงสุด

องค์กรชุมชน

สร้างการยอมรับและเห็นความสำคัญในการทำงานเชิงบูรณาการบนพื้นฐานเป้าหมายชุมชนเป็นสุข โดยการมีส่วนร่วมของหลายฝ่าย

ผลจากการดำเนินงาน

เกิดการเรียนรู้การทำงานกับชุมชน ได้เข้าไปมีบทบาทในองค์กรในชุมชนเพื่อร่วมในการสร้างการเรียนรู้ขององค์กรและชุมชน

อบต.	1	คน
สหกรณ์	11	คน
สถาบันฯ	4	คน
เยาวชน	11	คน

คนรุ่นใหม่เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการดำเนินชีวิตโดยมีการเห็นความสำคัญของการทำการเกษตรยั่งยืน เข้าใจชุมชนมากขึ้น ไม่ดูถูกอาชีพคนในชุมชน ปรับตัวเข้ากับวิถีชีวิตของชุมชนได้อย่างเหมาะสม

ชุมชนและองค์กรท้องถิ่นเกิดความตระหนักในเรื่องระบบการศึกษา ร่วมหาแนวทางการจัดหลักสูตรท้องถิ่นร่วมกับทางโรงเรียน ก่อให้เกิดความร่วมมือการจัดการความรู้ในโรงเรียนร่วมกับทางโรงเรียนวัดห้วยทราย ได้นำเอาองค์ความรู้ท้องถิ่นเข้าไปบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนในโรงเรียน

มีความร่วมมือของสถาบันชุมชนในการจัดการความรู้และการจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยยึดหลักการพัฒนาที่ยั่งยืน

มีชาวบ้านในชุมชนที่มีการปรับเปลี่ยนวิถีการผลิตมาทำเกษตรอินทรีย์ จำนวน 70 ครอบครัว และเข้ามาเป็นสมาชิกสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด

เกิดกลุ่มเกษตรกรน้อยที่ทำกิจกรรมต่อเนื่อง 1 กลุ่ม จำนวน 40 คน

ธงที่ 4 สร้างเครือข่ายการเรียนรู้

๑ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในพื้นที่และระหว่างพื้นที่

การสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ใช้กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยมีทั้งเครือข่ายภายในและภายนอก โดยการเรียนรู้ระหว่างบุคคล ระหว่างองค์กร เพื่อเป็นภาคีความร่วมมือหนุนเสริมในการทำงานพัฒนาชุมชน

กิจกรรม

เวทีแลกเปลี่ยนนอกชุมชน

ร่วมการประชุม/ กิจกรรม กลุ่ม เครือข่าย องค์กรในและนอกพื้นที่

ผลจากการดำเนินกิจกรรม

เครือข่ายการเรียนรู้การทำงานชุมชนเป็นสุข 4 พื้นที่ คือ

- ๑ เปียงหลวง ชุมชนแห่งศิลปวัฒนธรรม ไค
- ๑ แม่คำ การจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำ
- ๑ แม่สุรินทร์ ชุมชนเกษตรอินทรีย์สู่เกษตรยั่งยืน
- ๑ แม่วาง วิทยาลัยจาวบ้านลุ่มน้ำวาง

เครือข่ายการเรียนรู้เกษตรกรรมยั่งยืน

- ๑ สหกรณ์การเกษตรพัฒนาแม่ริม จำกัด
- ๑ สหกรณ์เกษตรอินทรีย์จังหวัดเชียงใหม่ จำกัด
- ๑ เครือข่ายเกษตรกรรมทางเลือกจังหวัดเชียงใหม่
- ๑ กลุ่มเกษตรทำไร่อำเภอสารภี
- ๑ กลุ่มเกษตรอินทรีย์คอยคำ
- ๑ เครือข่ายชะชะ อ.ฮอด จ.เชียงใหม่
- ๑ กลุ่มเกษตรกรเวียงป่าเป้าเชียงราย
- ๑ กลุ่มเกษตรกรอ.เสริมงาม จ.ลำปาง

เครือข่ายการเรียนรู้ในชุมชน

- ๑ โรงเรียนวัดห้วยทราย
- ๑ เครือข่ายการจัดการทรัพยากรลุ่มน้ำแม่ทาตอนบน
- ๑ กลุ่มเกษตรกรน้อย

ธงที่ 5 การสื่อสาร การเรียนรู้ให้กับสังคม

๖ เคลื่อนความรู้ ผ่านกิจกรรม การอบรม แลกเปลี่ยน ชื่อ งานมหกรรม

การสื่อสารกับสังคม มีการสื่อสารทั้งภายในและภายนอก โดยผ่านกิจกรรม การแลกเปลี่ยนอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ การอบรม สื่อสาธารณะ งานมหกรรมจาก คนสู่คน คนสู่กลุ่ม กลุ่มสู่ชุมชน ชุมชนต่อภายนอก เพื่อสร้างพื้นที่ทางสังคม

กิจกรรม

ภายในกลุ่ม การพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างไม่เป็นทางการ
การร่วมทำกิจกรรมร่วมกัน

คน/กลุ่มสู่ชุมชน อบรมการสร้างสื่อและการนำเสนออย่างเป็นระบบ
กิจกรรมค่ายการเรียนรู้ เรียนรู้เรื่องป่า
จัดกิจกรรมการฝึกปฏิบัติจริง
จัดทำเอกสารเผยแพร่ ความรู้ต่าง ๆ

ชุมชนสู่ภายนอก หนังสือพิมพ์
รายการวิทยุ FM100
รายการโทรทัศน์
งานมหกรรมห้องเรียนชุมชน

ผลการดำเนินกิจกรรม

มีการสื่อสารองค์ความรู้ในชุมชนสู่สังคมทั้งภายในและภายนอกชุมชน

ภายใน คนในชุมชนมีความเข้าใจกระบวนการดำเนินงานของคนรุ่นใหม่ในการพัฒนาเยาวชนมากขึ้น เห็นได้จากผู้ปกครองให้การสนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มเยาวชน มีกลุ่มคนที่มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตมาทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น กลุ่มคนรุ่นใหม่มีพื้นที่ทำงานทางสังคมในชุมชนมากขึ้นเห็นได้จากบทบาทและการยอมรับที่มากขึ้นทั้งในระดับหมู่บ้าน ระดับองค์กรและระดับตำบล

ภายนอก กระแสสังคมมีความเข้าใจการทำเกษตรกรรมยั่งยืนและเข้ามาเรียนรู้การทำเกษตรกรรมยั่งยืนในชุมชนแม่ทามากขึ้น สื่อต่างๆ เข้ามาร่วมทำกิจกรรมเพื่อนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณะมากขึ้น เกิดเป็นนโยบายในการจัดการเรียนรู้โดยองค์กรชุมชนในชุมชนที่เกิดจากการผลักดันร่วมกันทั้งภายในและภายนอกชุมชน

ธงที่ 6 การสร้างสถาบันการเรียนรู้

๐ ประสานความร่วมมือ

- จัดเวทีประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันฯ องค์กรท้องถิ่น เพื่อร่วมเป็นสถาบันชุมชนที่สามารถจัดการเรียนรู้ให้คนในและนอกชุมชนได้ รวมถึงการร่วมวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการสร้างภาคีความร่วมมือภายในในการสร้างชุมชนเป็นสุขในระดับที่กว้างขึ้น

กิจกรรม

จัดเวทีประสานความร่วมมือเครือข่ายการจัดการความรู้ของชุมชน
หนุนเสริมติดตามให้เกิดการจัดการอย่างต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงาน

เกิดสถาบันชุมชนที่ทำหน้าจัดการเรียนรู้ของชุมชน 1 สถาบัน

“ สถาบันการพัฒนาทรัพยากรและเกษตรกรรมยั่งยืนแม่ทา ” ทำหน้าที่ในเรื่องการสร้างการเรียนรู้ให้คนในและนอกชุมชน พัฒนาพื้นที่รูปธรรม แหล่งเรียนรู้ รวมถึงพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในด้านความคิด ทักษะและจิตสำนึก

บทเรียนจากการดำเนินงาน

การพัฒนาศักยภาพของคนต้องพัฒนาตามความเหมาะสมและถูกกำหนดจากตัวผู้เรียนรู้เอง ไม่ใช่ภายนอกหรือคนอื่นเป็นคนกำหนด

การจัดการเวลาการทำงานต้องสอดคล้องกับการดำเนินชีวิตจริง จะทำให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ

การสืบทอด ถ่ายทอด จากรุ่นสู่รุ่นต้องคำนึงถึงช่วงห่างระหว่างวัยในการจัดการเรียนรู้ให้ได้สาระ และความรู้ที่เข้าถึงอย่างเหมาะสม

การสร้างจิตสำนึกให้รู้จักชุมชน รักเหง้าและวิถีของชุมชน ต้องมีการศึกษาเรียนรู้ทั้งข้อมูลและการปฏิบัติจริง

ปัญหาการดำเนินงาน

คน

- เรื่องการทำงานที่มีระดับประสิทธิภาพการทำงานที่ต่างกัน จึงทำให้การทำงานล่าช้า
- ยึดติดกับตัวบุคคล ทำให้งานกระจุกตัว
- การแบ่งเวลาในการทำงานของแต่ละคนไม่เหมาะสมกับงานที่ทำกันอยู่ทำให้รู้สึกว่างงาน เยอะ ไม่มีเวลาพัก
- ทีมงานบางคนยังขาดทักษะในการทำงานในหลายๆเรื่อง เช่น การจับประเด็น การพูดอย่างเป็นระบบ

องค์กรภายใน

➤ ไม่มี

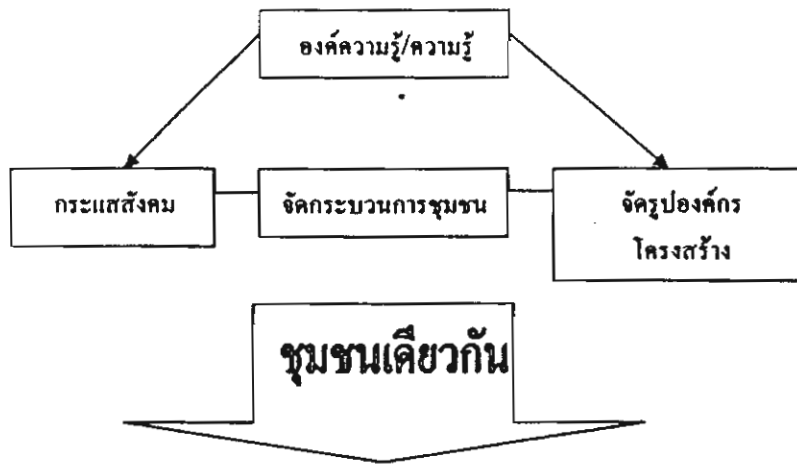
องค์กรภายนอก

- งานบางอย่างถูกกำหนดจากภายนอกทำให้กิจกรรมภายในต้องมีการเลื่อนกิจกรรม
 - ออกไป ทำให้แผนงานต้องสะดุดไม่ต่อเนื่อง
- ความคาดหวังจากโครงการข้างในการเป็นแบบอย่างในหลาย ๆ ด้านทำให้เกิดกิจกรรมมากขึ้นทำให้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานในพื้นที่

ข้อเสนอแนะ

การจัดเวทีกลางควรมีการแลกเปลี่ยนด้านการดำเนินงานของแต่ละพื้นที่ให้มากกว่าเดิมเพื่อจะให้เห็นการทำงานและเกิดการเรียนรู้ร่วมกันมากกว่าเอาแต่ละประเด็นมาแลกเปลี่ยน เพราะการนำเสนอการทำงานแล้วแลกเปลี่ยนจะมีความหลากหลายที่นำไปปรับใช้ได้มากกว่า

แนวทางการดำเนินงานต่อไป

ทิศทางการดำเนินงานในพื้นที่จะปฏิบัติการต่อยอดจากการทำงานโครงการ โดยการนำความรู้ที่ได้ไปสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้เกิดพื้นที่ทางสังคม ให้เกิดกระแสความเข้าใจการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นรักชุมชน ไม่ดูถูกอาชีพเกษตรกรรม และมีความศรัทธาต่อความเป็นชุมชน แม่ทา และนำความรู้ องค์ความรู้สื่อสารต่อสังคมโดยผ่านการจัดรูปองค์กรภายในชุมชน และจัดกระบวนการเรียนรู้โดยชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นชุมชนเดียวกันและนำไปสู่ชุมชนเป็นสุขในที่สุด

ภาคผนวก

โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ของ

สหกรณ์การเกษตรแม่ท่ายั่งยืน จำกัด

1. หลักการและเหตุผล

ตำบลแม่ทา ถึงอำเภอเมือง เป็นชุมชนเก่าแก่ที่มีอายุประมาณ 200 กว่าปี ซึ่งมีกลุ่มคนมาจากหลายชนเผ่ามาวมรวมกัน คาดว่ากลุ่มแรกที่เข้ามาคือกลุ่มลัวะ ซึ่งอพยพมาจากแอ่งห้วยรินเพราะหลีกเลี่ยงการเก็บภาษี 4 บาท ในช่วงนั้น อีกเผ่าหนึ่งคาดว่าเป็ชนมู ซึ่งสันนิษฐานว่ามาจากโขงเข้ามาในช่วงถัดมา ซึ่งมีความชำนาญในการใช้ช้างแต่เมื่อหมดการสัมปทาน ไม่ได้กลับบ้าน แต่ตั้งถิ่นฐานอยู่ที่แม่ทา สภาพภูมิประเทศ 80% ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นหุบเขา สูงจากระดับน้ำทะเลระดับปานกลางประมาณ 500 เมตร ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ อยู่ห่างจากอำเภอเมืองประมาณ 75 กิโลเมตร ทิศเหนือติดตำบลทาเหนือ ทิศใต้ติดตำบลทาปลาดุก จ.ลำพูน ทิศตะวันออกติดอำเภอแจ้ห่ม จ.ลำปาง ทิศตะวันตกติดอำเภอบ้านธิ จ.ลำพูน มีแม่น้ำแม่ทาเป็นแหล่งน้ำสำคัญ สภาพพื้นที่เหมาะทำเกษตรกรรม มีเนื้อที่ทั้งหมด 74,208 ไร่ ตำบลแม่ทามีจำนวนหมู่บ้าน 7 หมู่บ้าน ในปี 2546 มีประชากรทั้งหมดประมาณ 4,000 กว่าคน ส่วนใหญ่มากกว่า 80% ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

สภาพปัญหาการทำเกษตรเชิงเดี่ยวที่ผ่านมาในตำบลแม่ทา การปลูกพืชเชิงเดี่ยวหลายอย่าง ในช่วงปี 2,500 มีการปลูก ถั่วลิสง ปรับเปลี่ยนเป็นยาสูบ ปัจจุบันปลูกข้าวโพดฝักอ่อนซึ่งเป็นพืชที่ต้องมีพันธสัญญากับบริษัท ทำให้เกิดปัญหาในชุมชน การทำลายทรัพยากร การใช้สารเคมี การถูกเอารัดเอาเปรียบ ผลผลิตตกต่ำ ต้นทุนการผลิตสูง การสืบทอดทางวัฒนธรรมหายไป ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของคนในตำบลแม่ทา คือ เกิดภาวะหนี้สิน เช่นการทำวิจัยของกลุ่มเยาวชนในหมู่ 4 พบว่า ครอบครัวเกษตรกรคิดหนี้ครอบครัวละ 80,000 บาท (ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย) เกิดการทำลายทรัพยากรจากการบุกรุกป่าเพื่อทำไร่ข้าวโพดฝักอ่อน จนเกิดวิกฤตการขาดแคลนน้ำในปี พ.ศ. 2525

ในปี พ.ศ. 2530 ได้มีองค์กรพัฒนาเอกชนเข้ามาส่งเสริมพัฒนา เรื่องกลุ่มองค์กร อาชีพ ต่อมาในปี 2536 กลุ่มต่าง ๆ ได้ร่วมกันปลูกฝักปลอดสารพิษและพบว่าการทำงานเกษตรแบบนี้ นำไปสู่การทำเกษตรที่ยั่งยืนได้เนื่องจากพบว่าลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอกส่งผลให้สุขภาพสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ปัญหานี้สินหมดไป ซึ่งการทำเกษตรแบบนี้ยังหยุดการบุกรุกป่า ทำลายสิ่งแวดล้อม ได้มีการสรุปบทเรียนได้ผลออกมาว่าเป็นทางออกของเกษตรกรในพื้นที่ ดังนั้นจึงได้มีการจัดตั้งกลุ่มองค์กรเพื่อหนุนเสริมให้เกิดการทำเกษตรยั่งยืนมากขึ้นในชุมชนคือการจัดตั้งกลุ่มฝักปลอดสารพิษ การจัดตั้งเป็นเครือข่ายคณะกรรมการกลางแม่ทา และยกระดับเป็นสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด โดยมีเป้าหมายหลักคือการส่งเสริมเกษตรกรให้หันมาทำเกษตรยั่งยืนเพิ่มขึ้น โดยแต่ละปีมีผู้เข้ามาศึกษาดูงานและฝึกอบรมทั้งในและนอกชุมชน จำนวนไม่ต่ำกว่า 3,000 คนปี แต่จากผลการประเมินของสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด พบว่าเกษตรกรไม่ถึง 20 % ที่หันมาทำเกษตรยั่งยืนอย่างจริงจัง และผลการเก็บข้อมูลและสอบถามของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยแม่โจ้พบว่าถูกหลอกลวงสมาชิกเกษตรกรที่ทำเกษตรยั่งยืนในตำบลแม่ทาไม่มีความสนใจที่จะหันมาทำเกษตรยั่งยืนตามพ่อ(แม่)

จากการทำงานวิจัยของคุณนิคม ไชยวรรณ และคณะ (พ.ศ. 2544) เรื่อง กระบวนการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน กรณีชุมชนตำบลแม่ทา พบว่า กระบวนการส่งเสริมไม่ได้เกิดจากปัจจัยภายนอกและภายใน สามารถตอบคำถามเรื่องการขยายตัวได้แต่ไม่ได้ตอบคำถามถึงความยั่งยืน เป็นนคที่มองมากกว่าการส่งเสริม ซึ่งต้องให้น้ำหนักของครอบครัว ที่มีส่วนร่วมระหว่างพ่อ แม่ ลูก ซึ่งน้ำหนักความยั่งยืนควรเป็นเรื่องของบุตรหลาน

งานวิจัยอีกฉบับหนึ่ง เรื่อง การศึกษาองค์ความรู้การจัดการดิน กรณีชุมชนตำบลแม่ทา (พ.ศ. 2545) พบว่ากระบวนการวิจัยที่เน้นให้ชาวบ้านมีส่วนร่วม ทำให้ชาวบ้านก่อกระบวนการคิดเรื่องเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งมีผลต่อวิถีชีวิตที่ต้องการมาทำเกษตรกรรมยั่งยืนร่วมกับพ่อแม่ เพื่อสืบทอดเจตนารมณ์ ซึ่งโครงการที่พัฒนามานี้คาดหวังว่าจะตอบคำถามเรื่องความยั่งยืน โดยเฉพาะกระบวนการพัฒนาเกษตรยั่งยืนโดยชาวบ้านเป็นเจ้าของและเป็นตัวขับเคลื่อนกระบวนการ

2. ความคิดริเริ่ม

จากบทเรียนการทำเกษตรยั่งยืนของแม่ทา ซึ่งพบว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดจากการเป็นผู้นำในชุมชนว่ามีความยั่งยืนในวิถีชีวิตของคนในชุมชน แต่เนื่องจากกระแสสังคมในปัจจุบันพยายามผลักดันกลไกของเกษตรกรออกจากฐานเกษตร ไม่มีการสืบทอดภูมิปัญญาของผู้นำ และพบว่าการถ่ายทอดของผู้นำในการขยายต่อให้กับผู้คนทั่วไปนั้นยังไม่ยั่งยืนที่แท้จริง จึงมองไปที่กลุ่มชาวบ้านที่กำลังจะหลุดออกจากการเกษตรเพื่อให้กลับมาสืบทอดการเกษตรจากคนรุ่นพ่อแม่ ตลอดจนถึงสามารถถ่ายทอดองค์ความรู้เกษตรกรรมยั่งยืนไปสู่คนอื่น ๆ ได้

ส่วนวิธีการส่งเสริมหรือจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ทางโครงการใช้สรุปประกอบด้วย

- 1) สร้างคนรุ่นใหม่ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ตั้งแต่เริ่มคิดโครงการ ดำเนินโครงการ ตลอดจนเสร็จสิ้นโครงการ โดยมีคนรุ่นใหม่เป็นแกนหลักในการทำงาน
- 2) การจัดการองค์ความรู้เรื่องเกษตรกรรมยั่งยืนในตำบลแม่ทา
- 3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือ และการหนุนช่วยระหว่างกลุ่มเครือข่ายคนรุ่นใหม่และแกนนำเกษตรกรส่งเสริมกระบวนการกลุ่มและเครือข่าย
- 4) กระบวนการสร้างพื้นที่รูปธรรมโดยคนรุ่นใหม่ เพื่อพึ่งตนเองในระบบเกษตรกรรมยั่งยืนภายใต้ระบบสหกรณ์

3. วัตถุประสงค์

เป้าหมายสูงสุด

มีกระบวนการจัดการเรียนรู้สู่กลุ่ม เครือข่าย เด็กและเยาวชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเกษตรกรรมยั่งยืนให้เกิดความเข้มแข็ง มีศักยภาพ ประสิทธิภาพ ในการพัฒนาเครือข่ายสหกรณ์ในจังหวัดเชียงใหม่

ในช่วง ปี (มกราคม 2547 – มีนาคม 2548)

เกิดเยาวชนที่สนใจการพัฒนาเกษตรยั่งยืนภายใต้ระบบสหกรณ์ที่ทำเกษตรยั่งยืนในสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สามารถจัดการองค์ความรู้ และจัดกระบวนการส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืนได้
2. เพื่อสร้างพื้นที่รูปธรรมที่เน้นการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ภายใต้การดำเนินงานทางสหกรณ์
3. เพื่อสร้างจิตสำนึกคนรุ่นใหม่ให้รู้จักรักเหง้าของตนเอง มีแนวคิดอุดมการณ์สืบทอดการทำเกษตรกรรมยั่งยืนอย่างมีศักดิ์ศรีและอุดมการณ์

4. พื้นที่ดำเนินการและกลุ่มเป้าหมาย

พื้นที่ดำเนินงานของสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด จำนวน 3 ตำบล คือ ตำบลทาเหนือ ตำบลแม่ทา ถึงอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ และตำบลทาปลาดุก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน

5. การประเมินผล

- 1) การประเมินผลภายในจะมีการประเมินผลทุกปี โดยให้การประเมินผลแบบมีส่วนร่วมที่ประเมินผลจากบุคลากรภายในของสหกรณ์
- 2) การประเมินผลจากภายนอก

6. งบประมาณ

งบประมาณทั้งสิ้น 1,106,200 บาท

7. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่สามารถจัดการองค์ความรู้ และจัดกระบวนการส่งเสริมเกษตรกรรวมอื่นได้
- ตัวชี้วัด
- 1.3 เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่จำนวน.....20..... คน
- 1.4 ได้ทีมวิทยากรกระบวนการ 10 คน เพื่อจัดการกระบวนการเรียนรู้กับกลุ่มเยาวชน
2. เกิดพื้นที่รูปธรรมที่เน้นการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมอื่น

ภายใต้สหกรณ์ฯ

ตัวชี้วัด

1. มีพื้นที่รูปธรรมภายใต้สหกรณ์ฯ จำนวน.....10..... แปลง
2. เกิดกลุ่มคนรุ่นใหม่จำนวน 5 กลุ่ม ภายใต้สหกรณ์ฯ
3. เกิดจิตสำนึกคนรุ่นใหม่ให้รู้จักรากเหง้าของตนเอง มีแนวคิดอุดมการณ์สืบทอดการทำเกษตรกรรมอื่นอย่างมีศักดิ์ศรีและอุดมการณ์

ตัวชี้วัด

1. เกิดคนรุ่นใหม่ที่มีจิตสำนึกและเข้าใจแนวคิด อุดมการณ์ ของเกษตรกรรมอื่น จำนวน...10...คน
2. มีแผนงานของคนรุ่นใหม่ที่จะพัฒนาระบบเกษตรกรรมอื่น

8. ความต่อเนื่องและยั่งยืน

1. หลังจากสิ้นสุดโครงการคาดว่าคนรุ่นใหม่ เป็นสมาชิกสหกรณ์ฯ มาพัฒนาระบบเกษตรกรรมอื่นภายใต้ระบบสหกรณ์
2. คาดว่าสหกรณ์ฯจะมีแผนแม่บทสนับสนุนเรื่อง เกษตรกรรมอื่นอย่างต่อเนื่อง
3. บทเรียนจากการทำโครงการ เป็นเครื่องมือเป็นพื้นที่ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ต่อไป

9. การติดตามโครงการ

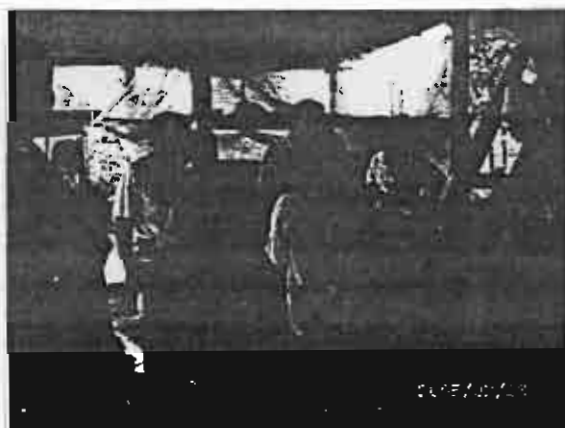
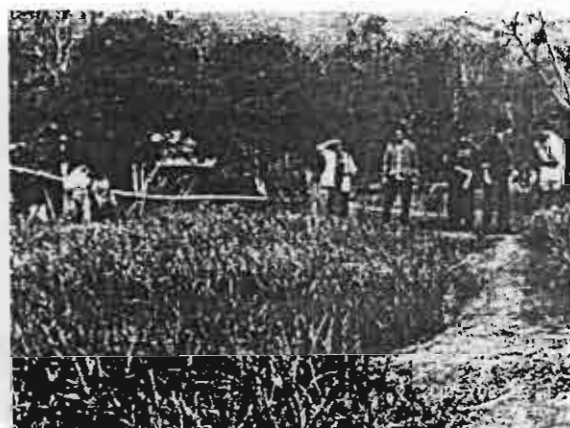
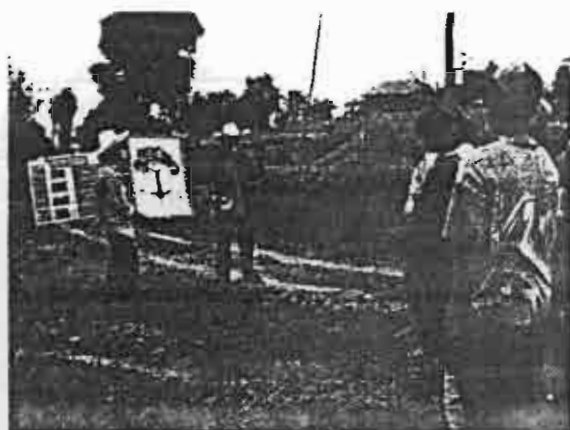
1. การประชุมประจำเดือนของสหกรณ์ฯ
2. เวทีประชุมของโครงการ
3. การประเมินผลภายใน

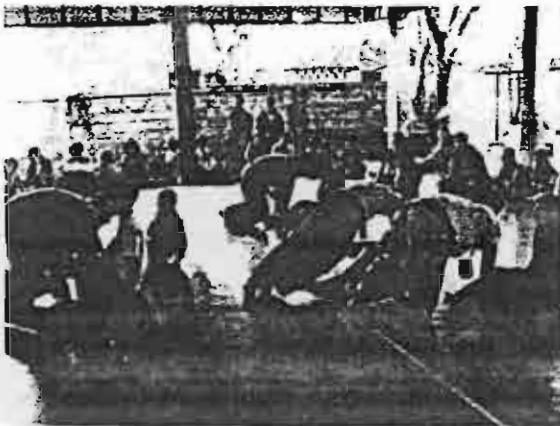
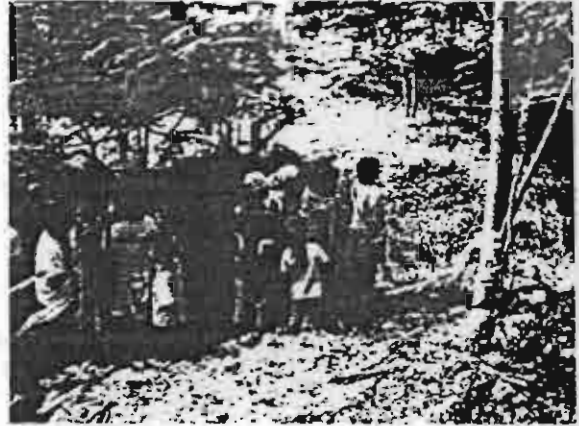
10. การขอแสดงผล

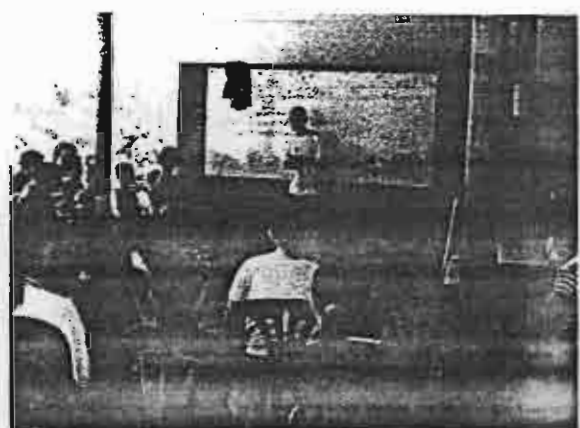
เริ่มมีการขอขงตั้งแต่มีที่สองเป็นต้นไป

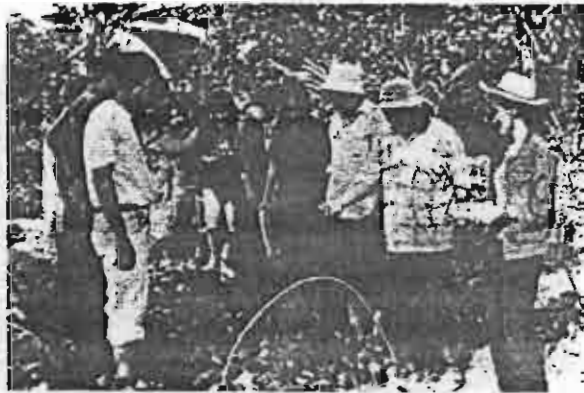
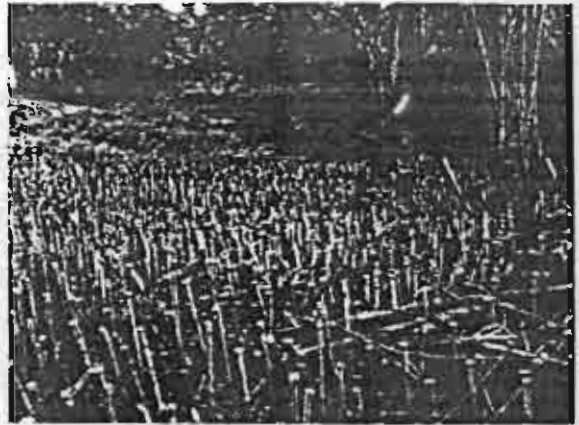
รูปภาพกิจกรรม

ประวัติ ของคนรักบ้านเกิด ถึงไม่เลิศ แต่ภูมิใจที่เกิดเป็นคนบ้านท่า ท่าข้าม

ชื่อ นายรัชชัย อ่องทิพย์ หนุ่ย 13 ตุลาคม 2523 อายุ 24 คนไทย

การศึกษา ป.6 รร.วัดหัวทราย

ม.3 รร.โศภนวิทยายานแจ่ม -

ศึกษาและเรียนกรมการศึกษาพัฒนาฝีมือแรงงานภาคเหนือตอนบนจังหวัดลำปาง

ม.6 การศึกษานอกโรงเรียนแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ กำลังศึกษาต่อ มศธ. ป.ตรี

ที่อยู่ปัจจุบัน

13 หมู่ 2 ซอย 2 ต.แม่ท่า กิ่ง อ.แม่ฮ่องสอน จ.เชียงใหม่ 50130

ประสบการณ์ที่ผ่านมา

-งานชุมชน เป็นกรรมการเยาวชน หมู่ 2-3 ปี 2540-2543

เป็นกรรมการเยาวชน หมู่ 2 ปี 2543-2545

เป็นเลขานุการเยาวชน หมู่ 2 ปี 2545-2546

เป็นประธานเยาวชน หมู่ 2 ปี 2547-ปัจจุบัน

-งานเกษตร เมื่อก่อนเคยเลี้ยงขามอญ ดอนถั่วดินและก็ทำสวนข้าวโพดกับน้ำอา

-สหกรณ์ กำลังเข้ามาและก็จะสมัครเป็นสมาชิก

-ครอบครัว-ตนเอง เป็นผู้อาศัยเป็นหลานเจ้าของบ้านคือตาขามยายดูแลแทนแม่เพราะแม่ไม่ได้
อยู่บ้านและพ่อก็เสีย ทุกวันนี้ก็ล้างด้วยล้างขามทำกับข้าวบางเวลาและกวาด
บ้านดูบ้านและหาปลาที่อ่างแม่บ่อนหารายได้เสริมครอบครัว

-งานที่เคยผ่านมา เมื่อปี 2539-2540 ทำงานเกี่ยวกับกระจกที่สุพรรณบุรี

เมื่อปี 2540-2541 ทำงานถ่ายเอกสารที่กรุงเทพ และร้านอาหาร

เมื่อปี 2541-2542 ทำงานบริษัทเอเชียไฟเบอร์จำกัดมหาชน นิคมบางปู

-บทบาทปัจจุบัน (หน้าที่สิ่งที่ทำ)

ปัจจุบันก็อยู่บ้านทำไร่ทำนาและจับปลาก็อย่างกับโครงการพัฒนาและเสริม
สร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรยั่งยืนภายใต้ โครงการ เสริมสร้าง
การเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข หรือ สรส

-ความรู้เดิม เรื่องเครื่องยนต์ คอมพิวเตอร์นิดหน่อย

-ทักษะ ซ่อมเครื่องยนต์พอได้ ภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น อ่านเขียนพอได้แต่แปล

ไม่ค่อยรู้เรื่อง

คิดอย่างไรกับ(ตัวเอง)

เมื่อก่อนก็ทำงานมาหลายอย่างอยากจะทำอะไรสักอย่างที่ไม่เป็นลูกจ้างใครอยากเป็นนายของตัวเองคิดว่าจะทำเกษตรยั่งยืน เพราะที่ดินเราก็มีเราจะทำอะไรปลูกอะไร มันก็เรื่องของเราไม่มีใครกำหนดเราไว้ไม่ต้องไปเป็นมนุษย์เงินเดือนที่เขาบังคับกำหนดเวลาอยู่ตลอด

ครอบครัว

คิดว่าถ้าเราทำไปถึงจุดนั้นจริงๆคิดว่าคนในครอบครัวคงภูมิใจในตัวเรา

ชุมชน

คิดว่าถ้าเกษตรยั่งยืนของผมสำเร็จผมมีความรู้ในด้านนี้แล้วก็จะถ่ายทอดความรู้ที่ได้มาและก็ปฏิบัติจะสอนบอกให้กับทุกคนในชุมชนที่เขาสนใจ

ทรัพยากร

ถ้าผลสำเร็จมาถึงผมคิดว่า ดิน, น้ำ, ป่า, พืชคงจะมาพร้อมกันและระบบนิเวศคงจะกลมกลืนกันได้เป็นอย่างดีตลอดไป

เกษตรยั่งยืนคือ

เมื่อก่อนคิดว่าในด้านเกษตรคงจะหนีไม่พ้นการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเพราะบ้านเราปลูกกันเยอะแต่พอเรียนรู้ไปซักพักก็เข้าใจว่ามันไม่ใช่แค่การปลูกพืชเชิงเดี่ยวที่เข้าใจมันคือการปลูกพืชหลายๆอย่างไว้ในสวนในแปลงของเราเช่นปลูกพืชผักสวนครัวพืชสมุนไพรผลไม้ผสมผสานกันปลูกแล้วไม่ต้องไปหาซื้อที่ไหนเพราะมันอยู่ในสวนในแปลงของเราหมดหากินได้ในสวนเราไม่ต้องเสียเงินลดค่าใช้จ่ายหลังจากเหลือใช้เอาไปขายหารายได้และยังแปรรูปได้อีกและยังแบ่งปันให้กับญาติพี่น้องคนในหมู่บ้านและยังสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและยังจะให้ความรู้กับเด็กในอนาคตว่าเกษตรยั่งยืนเป็นอย่างไรดีไหม?

ความรู้เรื่องที่ต้องการ

อยากรู้เรื่องเกษตรยั่งยืนลึกซึ้งมากกว่าเดิมและอยากรู้เรื่องการบำรุงรักษาดิน ปุ๋ยหมักทำสวนแบบไหนถึงสำเร็จตามความมุ่งหวัง

จะพัฒนาตัวเอง

เมื่อก่อนเป็นคนขี้เกียจนอนตื่นสายไม่ค่อยทำอะไรอยู่ไปวันๆ ถ้ามาทำจุดนี้ชีวิตอาจดีขึ้นถ้าเราตั้งใจในสิ่งนั้นความขยันและลงขันเข้าและคงถูกคล้อยอยู่กับสวนเป็นประจำเพราะเราตั้งใจไว้และทุกอย่างคงไปด้วยดีด้วยการพัฒนาของตัวเองไม่มีอะไรหลุดที่คนเราทำไม่ได้

ประวัติพื้นที่สวน

เมื่อก่อนพื้นที่สวนจะเป็นที่ปลูกข้าวเก็บเกี่ยวผลิตไม่ค่อยดีและที่นาจะกึ่งคอนกรีตถม

ก็เลยปรับพื้นที่เป็นสวนและบ่อปลาปลูกเฉพาะผักบางชนิดและก็ผลไม้บางชนิดมี
โรงเลี้ยงวัวเมือง

บทบาทในสวน

และจากเข้ามาเรียนรู้ด้านเกษตรยังยืนก็มองไปที่สวนเห็นที่ว่างเยอะก็เลยคิดว่าสวนนี้
คงจะมีพืชผักผลไม้พืชต่างๆผสมผสานกันคือปลูกทุกอย่างที่กินกินทุกอย่างที่ปลูกและก็จะ
เลี้ยงเป็ด,ไก่ บ่อกบด้วยเพื่อให้พื้นที่ในสวนสมดุลกับธรรมชาติและระบบนิเวศน์ มากที่
สุดและแ่งเดิมไปเรื่อยๆ ไม่หยุดยังให้พื้นที่สวนสมบูรณ์ที่สุดให้เป็นเกษตรยั่งยืนตลอดไป

1. ชื่อ-สกุล น.ส. พานี จาพบ ชื่อเล่น แดท อายุ 19 ปี ว/ด/ป เกิด 5 มิถุนายน 2528
2. การศึกษา อนุบาล: ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านห้วยทราย
ป.1-ป.6: โรงเรียนวัดห้วยทราย
ม.1-ม.3: โรงเรียนวัดห้วยทราย
ปวช. :วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่
3. ที่อยู่ 18/2 หมู่2 ต.แม่ทา กิ่งอ.แม่ฮอน จ.เชียงใหม่ 50130
4. ประสบการณ์ที่ผ่านมา/บทบาทหน้าที่
 - งานชุมชน ไม่มี
 - เกษตร ทำสวนข้าวโพด ทำนา
 - สหกรณ์ ไม่มี
 - ครอบครัว/ตนเอง ทำงานบ้านทุกอย่าง
 - งานที่เคยทำผ่านมา งานวิจัยการจัดการดิน (พ.ศ.2546)
5. บทบาทปัจจุบัน(หน้าที่สิ่งที่ทำ)
 - ทำงานเกี่ยวกับโครงการ สรต
 - ขายของศูนย์ราชการตลาดท่าข้าม
6. ความรู้เดิม(เรื่องอะไรบ้าง)
 - มีความรู้เกี่ยวกับเกษตรและเทคโนโลยีบ้าง
7. ทักษะ
 - ไม่ค่อยมี
8. คิดอย่างไรกับ
 - ตนเอง คิดว่าตัวเองยังต้องการทักษะและประสบการณ์อีกมากและยังคิดวิเคราะห์ในบางเรื่องไม่ค่อยได้และยังต้องพัฒนาตนเองในเรื่องของการมีมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพอีกด้วย

- ครอบครัว ครอบครัวก็ดีเข้าใจกันดีไม่มีปัญหาอะไรแต่ไม่ค่อยมีเวลาให้กันเท่าไรเพราะ
ต่างคนต่างทำงานจะเจอกันเฉพาะช่วงเย็นเท่านั้น
- ชุมชน ชุมชนมีความอุดมสมบูรณ์ดีมีความเอื้อเฟื้อกันดีและยังมีระบบเครือข่ายอยู่
บ้างในวัยผู้ใหญ่ขึ้นไปแต่สำหรับวัยรุ่นเดี๋ยวนี้ออกไปทำงานนอกชุมชนกันมาก
จึงทำให้ไม่มีคนรุ่นใหม่ทำงานพัฒนาชุมชนหรือถ้าจะมีก็น้อยมาก
- ทรัพยากร (ดิน/น้ำ/ป่า/พืช) คิดว่าถ้ายังมีคนทำลายป่าอยู่ต่อไปในอนาคตคงไม่มีป่าไม้
ไว้ให้ลูกหลานและถ้าคนในชุมชนที่ยังทำการเกษตรที่ยังใช้
สารเคมีอยู่ก็จะส่งผลให้ดินเสียปลูกพืชไม่ขึ้นแล้วถ้าป่าไม่มี
ก็จะทำให้ไม่มีน้ำอีกดังนั้นมันจะส่งผลกระทบต่อเราหลาย
ด้านถ้าหากเรายังใช้ทรัพยากรกันโดยไม่มีการอนุรักษ์และ
ปลูกทดแทน

9. เกษตรยั่งยืนคืออะไร(ในความคิด/ความเข้าใจของตนเอง)

เกษตรยั่งยืนคือการทำการเกษตรที่ไม่พึ่งพาสารเคมีจากภายนอกและไม่ใช้สารเคมีทุกชนิด
ซึ่งถ้าทำแล้วก็จะมีความยั่งยืนทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค และระบบนิเวศน์

10. ความรู้เรื่องที่ต้องการ/จะพัฒนาไปสู่ความฝัน

ความรู้ที่ต้องการคือความรู้ด้านทักษะต่างๆและความรู้เกี่ยวกับเกษตรยั่งยืน
รวมไปถึงเหตุการณ์และเทคโนโลยีในปัจจุบัน

11. จะพัฒนาตนเองอย่างไร

คิดว่าความรู้ทักษะที่ตนเองยังไม่มีโดยสอบถามผู้รู้ เรียนรู้จากผู้มีประสบการณ์
และเข้าร่วมการอบรมต่างๆ

12. ประวัติพื้นที่สวน/บทบาทในสวน/แผนผังสวน

- ปี2533 เริ่มทำข้าวโพดเคมีการปลูกก็ปลูกปีละ2รุ่นทำไปเรื่อยๆ
- ปี2537 เริ่มปลูกไม้ผลแต่ก็ยังปลูกข้าวโพดอยู่
- ปี2540 หยุตปลูกข้าวโพดสาเหตุไม่ใช่เพราะดินเสียแต่เป็นเพราะ ไม้ผลเริ่มโต
จึงหยุดปลูกข้าวโพดอย่างถาวรแล้วก็จะปลูกไม้ผลเสริมทุกปี
- ปี2544 เอาสวนเข้ามา ก.ท.
- ปี2544-ปัจจุบัน สวนเป็นอินทรีวัยเต็มตัวก็จะมีไม้ผลส่วนผักก็จะปลูกช่วงปลายฝน
ต้นหนาวจะปลูกบางปีเท่านั้นผลผลิตที่ได้ก็นำมาบริโภคในครัว
เรือนและแบ่งปันให้ญาติพี่น้องและเพื่อนบ้าน
- ปี2545 สร้างเพิงที่พัก
- ปี2546 ขุดบ่อน้ำคั้น

บทบาทในสวน ก่อนก็ไม่ได้ช่วยอะไรมากเพราะกำลังศึกษาอยู่จะมาทำจริงจังก็
ช่วงที่จบการศึกษามาเมื่อปี2546ก็จะช่วยทำทุกอย่างเริ่มต้นตั้ง
แต่การเตรียมดินไปจนถึงการการเก็บเกี่ยวผลผลิต

นาย พิชัย กำเพ็ญ

เกิดเมื่อ วันพฤหัสบดี ที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ 2518

บิดาชื่อ นาย จันท์ กำเพ็ญ มารดาชื่อ นาง สุพรรณ กำเพ็ญ

มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน

- 1 นาย พิชัย กำเพ็ญ
- 2 นาย พิศิต กำเพ็ญ
- 3 น.ส ศรีแพร กำเพ็ญ
- 4 นาย อภิสักดิ์ กำเพ็ญ

การศึกษา

จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ จ.เชียงใหม่

เป็นโรงเรียนประจำกินอยู่ในโรงเรียนนักเรียนส่วนใหญ่เป็นชาวเขาในเขตพื้นที่ จ.เชียงใหม่
และใกล้เคียง

เป็นคนด้อยโอกาสทางการศึกษามีฐานะยากจน

จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียนแม่ทาวิทยาคม อ.แม่ทา จ.ลำพูน

จบ ปวช. แผนก ช่างยนต์

โรงเรียนเชียงใหม่เทคโนโลยี

ปวส. แผนก ช่างยนต์

โรงเรียนเชียงใหม่

เทคโนโลยี

ที่อยู่ปัจจุบัน

4/2 ม.3 ต.แม่ทา กิ่งอ.แม่ออน จ.เชียงใหม่

ประสบการณ์ที่ผ่านมา

งานชุมชน

ปีพ.ศ 2538 ร่วมเรียกร้องพ.ร.บป่าชุมชนฉบับประชาชนที่ศาลาอ่างแก้ว

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และออก

เดินทางร่วมกับชาวบ้านจาก จ.เชียงใหม่สู่ที่พักกรม

ทางบ้านจำขี้มด อ.เมือง จ.ลำพูน

ปีพศ 2539-2542 เข้าทำงานเป็นอาสาสมัครของโครงการพัฒนาองค์กรชุมชน ภายใต้ มูลนิธิ

พัฒนาศักยภาพชุมชนหมู่บ้านสันธนา ค.สันพระเนตร อ.สันทราย จ.เชียงใหม่

บทบาทหน้าที่ลักษณะงาน

ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่สนามของโครงการอบรมให้ความรู้เรื่องการรวมกลุ่ม
การทำเกษตรยั่งยืน กิจกรรม

-ธนาคาร วัว-ธนาคารควาย

-กองทุนข้าวสาร

-กองทุนปุ๋ย เคมี

-กองทุนกล้าไม้

-กองทุนอาชีพ

-อื่นๆ

ร่วมพัฒนากลุ่มเด็กและเยาวชน ในค.แม่ทา สร้างเครือข่ายเยาวชนภายในชุมชน
ประสานงานกับกลุ่มเยาวชนนอกพื้นที่ เยาวชนอัครดิน ค.ห้วยทราย อ.ตันก้ำแพง จ.เชียงใหม่ กลุ่ม
เยาวชน อ.เถิน จ.ลำปาง

ประสบการณ์การทำงานเกษตรเคมี

ทำงานร่วมกับครอบครัวเกษตรเคมี พืชเชิงเดี่ยว เช่น ยาสูบ ถั่วลิสง ฝรั่ง อ้อย
ข้าวโพดฝักอ่อน

ประสบการณ์การทำงานเกษตรยั่งยืน

ร่วมเรียนรู้ฝึกปฏิบัติด้านเกษตรยั่งยืนร่วมกับครอบครัวโดยการส่งเสริมของ
เจ้าหน้าที่

โครงการพัฒนาองค์กรชุมชนโดยผ่านกระบวนการ

-ฝึกอบรม แนวคิด หลักการ เทคนิค การทำเกษตรยั่งยืน

-อบรมเรื่อง บทบาท หญิง-ชาย GENDER

- อบรม การวิเคราะห์ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

- ศึกษาดูงาน เรื่องเกษตรยั่งยืน

ปีพ.ศ.2544-2547

สหกรณ์

-ร่วมก่อตั้งสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด และ ได้รับเลือกให้เป็น
คณะกรรมการดำเนินงาน ของสหกรณ์จนถึงปัจจุบัน

ครอบครัว — คนเอง

- ปัจจุบันแต่งงานกับ น.ส บัลลย อภัยมูล มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นเพศชาย
งานที่เคยทำผ่านมา

ปี พ.ศ. 2539-2542 - เจ้าหน้าที่อาสาสมัคร โครงการพัฒนาองค์กรชุมชน

ปี พ.ศ. 2538-2539 - เจ้าหน้าที่ แผนก ซ่อมบริการ บริษัทซีจี ออโต้เซลล์ จ. เชียงใหม่

บทบาทปัจจุบัน (ชุมชน, กลุ่มองค์กร, สหกรณ์)

- คณะกรรมการดำเนินงานสหกรณ์ ในชุดที่ 4 /2547 คณะกรรมการดำเนินงาน มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการทั้งหมดของสหกรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายอันจะทำให้เกิดความเจริญ แก่ สหกรณ์
- ประธานกลุ่มผู้ผลิตพืชผักปลอดสารพิษ แม่ทา 8
- ประธานชมรมผู้เพื่อสุขภาพ

ความรู้เดิม

- ความรู้เรื่องแนวคิด หลักการ วิธีการ เกษตรอินทรีย์
- ความรู้ เทคนิคการทำ ปุ๋ยหมัก น้ำหวานหมัก

ทักษะ การพูด

- การพูดในที่ชุมชน การนำเสนอ
- การทำ

เทคนิค

- เทคนิคการทำปุ๋ยหมัก น้ำหวานหมัก

คิดอย่างไร

ตัวเอง - คิดว่าอยากเป็นคนมี ความสำเร็จ ทั้งความคิด เวลาการดำรงชีวิต เป็นคนที่มีอุดมคติอุดมการณ์ การพัฒนาตัวเอง ครอบครัว สังคม ชุมชน

ครอบครัว - อยากเห็นครอบครัวดำรงชีวิตอย่างมีความสุขอยู่ร่วมกับสังคม ชุมชน มีความอิสรภาพในการทำงานสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับครอบครัวอื่นๆทุกคนในครอบครัวมีอิสระทางความคิดรับฟังความคิดเห็นคนในครอบครัวเพื่อจะได้ปรับให้ทุกคนเข้ากันได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ชุมชน - ชุมชนแม่ทาเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยกันเป็นพี่น้องเป็นสังคมเครือญาติพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันภายในชุมชนมีการจัดตั้งกลุ่มองค์กร ขึ้นมากมายเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติก็มีเป็นกลุ่มที่เกิดขึ้นจากการจัดตั้งของหน่วยงานราชการก็มีซึ่งกลุ่มที่เกิดขึ้นตามสภาพปัญหาที่มี (กลุ่มที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติจะเกิดขึ้นตามกลุ่มหมู่บ้าน)

เช่น - กลุ่มศาลาประชาสงเคราะห์

- กลุ่มเยาวชน

1. ชื่อ นางสาวแรมใจ สิงห์ทองแท้ ชื่อเล่น เก๋ อายุ 19 ปี เกิดวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2528

2. การศึกษา

- ป.6 โรงเรียนวัดห้วยทราย
- ม.3 โรงเรียนวัดห้วยทราย
- ปวช. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเชียงใหม่

3. ที่อยู่ 2/2 หมู่ 2 ต.แม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

4. ประสบการณ์ที่ผ่านมา/บทบาทหน้าที่

- งานชุมชน ไม่มี
- เกษตร ช่วยพ่อแม่ทำสวน
- สหกรณ์ ไม่มี
- งานที่เคยทำผ่านมา งานวิจัย การจัดการดิน

5. บทบาทปัจจุบัน

- ทำงานเกี่ยวกับโครงการ ส.ร.ส.
- อาสาสมัคร

6. ความรู้เดิม (เรื่องอะไรบ้าง)

- ความรู้เดิมที่พอรู้บ้าง คือ เรื่องเกษตรและเทคโนโลยี

7. ทักษะ

- พอมีบ้างแต่ไม่มาก

8. คิดอย่างไรกับ

- ตัวเอง คิดว่าตัวเองยังขาดทักษะการพูด การเขียน การวิเคราะห์ และความรู้เกี่ยวกับเรื่องและคิดว่าตัวเองควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยได้บางครั้งเอาเรื่องส่วนตัวมาปนกับเรื่องงาน

- ครอบครัว ดี มีความอบอุ่น ทุกคนในครอบครัวเข้าใจกันดีเวลามีปัญหา

• สามารถปรึกษาได้ทุกเรื่อง

- ชุมชน สภาพแวดล้อมอากาศดี ไม่ร้อนว้าว มีการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน มีระบบเครือข่าย

- ทรัพยากร ก็ยังมีการตัดไม้ทำลายป่าและผลที่ตามมาคือน้ำแห้งและถ้ายังไม่ช่วยกันอนุรักษ์รุ่นลูกหลานคงไม่มีป่า ถ้ายังทำเกษตรเคมีอยู่อีกประมาณอีก 10 ปีข้างหน้าดินแม่ทาสีปลูกอะไรไม่ขึ้นแน่นอน

9. เกษตรยั่งยืนคืออะไร

- เกษตรยั่งยืนคือ ความมั่นคงในทุก ๆ ด้าน เช่น ด้านอาหาร ด้านเศรษฐกิจ และที่ดิน ไม่พึ่งพาสารเคมีภายนอกมากเกินไป

10. ความรู้เรื่องที่ต้องการ

- สำหรับความรู้เรื่องที่ต้องการต้องการทุกเรื่องไม่เจาะจงเฉพาะเรื่องเพราะความรู้ที่อยู่อาจจะรู้ไม่เพียงพอ

11. จะพัฒนาตัวเองอย่างไร

- จะพัฒนาตัวเองในด้าน การพูด การเขียน การวิเคราะห์

12. ประวัติสวนตัวเอง

- สมัยก่อนเป็นไร่เลื่อนลอย ปลูกข้าวโพด ถั่วลิสง ต่อจากนั้น ปลูกกล้วย ไม้ผล เช่น มะม่วงพันธุ์พื้นบ้าน ปลูกฝ้าย ปลูกฟักเขียว-ฟักทอง ต่อจากนั้น ก็เป็นลำไย และ มีการปรับเปลี่ยนมาเป็นการปลูกผสมผสานจนถึงปัจจุบัน

- บทบาทในสวน ช่วยพ่อแม่ปลูก ดูแลรักษา เก็บเกี่ยวผลผลิต

1. ประวัติ

ชื่อ นายโกศล สิงห์ทองแท้ เกิด วันจันทร์ ที่ 6 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2522

2. ที่อยู่

ปัจจุบัน 136 หมู่ที่ 4 ค. แม่ทา กิ่งอ. แม่อน จ. เชียงใหม่

3. การศึกษา

จบชั้น ป. 6 ที่โรงเรียน วัดห้วยทราย ปี พ.ศ. 2535 บวชเป็นสามเณรอยู่ที่วัดห้วยทรายอยู่ 1 ปี แล้วได้ไปศึกษาต่อที่โรงเรียน โสภณวิทยา วัดบ้านแจ่ม จบ ม.3 ปี พ.ศ. 2539

4. ประสบการณ์และบทบาทหน้าที่ที่ผ่านมา

งานในชุมชน

เป็นคณะกรรมการเยาวชน ได้รับหน้าที่ ให้เป็น คนประสานงาน และในปีพ.ศ. 2544 ได้เข้าร่วมทำงานวิจัย กับทีมเยาวชน อยู่ 2 โครงการ คือ ของ สสม. เรื่องผักพื้นบ้าน และของ สกว. เรื่อง กระบวนการสร้าง สำนักการปลดปล่อยตนเองจากการเป็นหนี้สินแบบยั่งยืน ของชาวบ้าน หมู่ที่ 4.

งานเกษตร

ที่ผ่านมาเรื่องของการเกษตรยังไม่ค่อยจะมีบทบาทอะไรเพราะส่วนมากจะทำงานอยู่นอกชุมชน จะได้เป็นคนช่วยพ่อกับแม่ เป็นบางโอกาสเท่านั้น.

สหกรณ์ฯ

ยังไม่ได้เข้าไปสมัครหรือมีบทบาทหน้าที่อะไร.

ครอบครัว

ช่วงที่ผ่านมา บทบาททางครอบครัวมีไม่มากนัก เพราะเวลาตอนนั้นส่วนใหญ่จะทำงานอยู่นอกชุมชน แต่ที่คิดว่ามีบทบาททางครอบครัวบ้างคือ ไม่ได้ทำให้ครอบครัวเดือดร้อนส่งเงินให้ทางบ้านบ้างเป็นบางครั้ง มีโอกาสก็ได้ช่วยงานของครอบครัว.

งานที่เคยทำผ่านมา

ปี พ.ศ.2540 ได้เข้าไปทำงานที่ กรุงเทพฯ ที่บริษัท เงินทุนหลักทรัพย์ธนชาติ สาขา มานูญครอง ตำแหน่ง พนักงาน เงินเอกสาร

ปี พ.ศ. 2541 ไปทำงานเป็นเด็กอยู่ ที่ หจก.กสิพัฒน์โมลโคเทค

ปี พ.ศ. 2542 คอนปลายปีกลับมาอยู่บ้าน ได้ช่วยพ่อกับแม่ทำไร่ข้าวโพดผักอ่อน อยู่ได้ประมาณ 3 เดือน

ปี พ.ศ. 2543 เดินทางไปทำงานที่ จังหวัด สมุทรสาคร เป็นพนักงาน เซ็ครับส่งของในห้องสะ โดและขาย ของให้กับคนงาน ทำงานได้อยู่ประมาณ 8 เดือน สุขภาพไม่ค่อยดี จึงกลับมาอยู่บ้าน ในปี 2543. ได้ไปทำงานที่ หจก. คอยติเครน จังหวัด ลำพูน.

สิ่งที่คิดว่าได้จากการทำงานที่ผ่านมา

1. ได้ประสบการณ์ ด้านการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับคนอื่น และการทำงานร่วมกับคนที่เราไม่รู้จัก.
2. ได้เรียนรู้ถึงการทำงานเป็นระบบ และไม่เป็นระบบ
3. ได้รู้ได้เห็นบุคคลที่เราเคยร่วมงานด้วยว่าเป็นอย่างไรทั้งคนที่ เป็นหัวหน้า และเป็นเจ้าของกิจการ.
4. ได้รู้ได้เห็นคนในสังคม เอาจริงเอาจังเปรียบกัน คนรวยเอาเปรียบคนจน.

5. บทบาทและหน้าที่ปัจจุบัน

ช่วยพ่อกับแม่ทำงานที่บ้าน ทำการเกษตรยั่งยืน ได้ศึกษาเรียนรู้และปฏิบัติไปด้วย ทั้งการดำเนินชีวิต เรียนรู้เรื่องเทคนิคต่างๆ เกี่ยวกับการเกษตรยั่งยืนทั้งจากพ่อแม่และผู้ที่มีองค์ความรู้ ทั้งภายนอกและภายใน และเป็นทีมงานวิจัยของ สรศ. เรื่องโครงการ พัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน ภายใต้สหกรณ์ฯ และเป็นอาสาช่วยงาน และเรียนรู้งานของสหกรณ์ฯ.

6. ความรู้เดิม

- 1.ซ่อมรถ สามารถซ่อมรถยนต์เบื้องต้นได้บ้าง.
- 2.การเลี้ยงกบ เลี้ยงไว้เพื่อกินเอง.

7. ทักษะ

- 1.การติดต่อประสานงานในหมู่บ้าน ทั้งเด็กและผู้ใหญ่
- 2.การจัดเวทีให้กับเด็กๆ.

8. คิดอย่างไรกับ

ตัวเอง

คิดว่าตอนนี้สัวยังไม่มีพื้นฐานในการดำเนินชีวิตอยู่ได้ด้วยตนเอง ที่ผ่านมามีแค่คิดเรื่องทึมนั่นใกล้แล้วไม่ได้คิดถึงเรื่องที่อยู่ใกล้แล้วเราเลย ดังนั้นต่อไปนี้จะต้องกลับมาศึกษาเรียนรู้เรื่องเหล่านี้ โดยการฝึกปฏิบัติไปกับพ่อแม่และผู้มีความรู้ และเรียนรู้ถึงสิ่งต่างๆ ในชุมชนและนอกชุมชนพร้อมทั้งนำมาปรับใช้และถ่ายทอดให้กับน้องๆและผู้สนใจ.

ครอบครัว

คิดว่าตอนนี้ครอบครัวมีความสุขดี ไม่ต้องดิ้นรนอะไรกันมากและก็พอใจในสิ่งที่ทำอยู่ เพียงแต่พัฒนาให้มันดีขึ้นไปเรื่อยๆ และสำหรับเร ที่มาทำจุดนี้ทางครอบครัวก็เข้าใจ แต่ก็มีบางเรื่องที่ยังต้องมีการปรับความเข้าใจกันให้เวลาได้คิดได้ทำได้เรียนรู้.

ชุมชน

รู้สึกว่าเป็นห่วงชุมชนมาก ที่ผ่านมาและปัจจุบันจะเห็นว่าคนในชุมชนได้เปลี่ยนวิถีชีวิตทั้ง การอยู่ การกิน การใช้ ไปมากโดยไม่ได้คิดถึงผลเสียของมันและทำให้เกิดผลกระทบสู่ชุมชน เห็น ความสำคัญชุมชนน้อยลง เห็นผลประโยชน์ส่วนตนมากขึ้น ทำลายความเป็นชุมชน ตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับพวกเราที่จะต้องร่วมกันกับสหกรณ์ของเรา ช่วยกันขยายแนวคิดให้กับคนในชุมชนให้ได้มากที่สุด.

ทรัพยากร (ดิน,น้ำ,ป่า,พืช)

คิดว่าทรัพยากรโดยรวมได้ถูกคนในชุมชนทำลายไปมากแล้วโดยกระทำแบบไม่ตั้งใจ และตั้งใจ บางคนก็รู้ก็เห็นอยู่แต่ก็ทำ ถ้าคนในชุมชนยังไม่หยุดทำลายทรัพยากรเหล่านี้ก็ถึงจะหมดไปในที่สุด แต่ก็ยังดีที่สหกรณ์ของเราและพวกเราเห็นถึงคุณค่าของทรัพยากรเหล่านี้ ทำให้พยายามขยายแนวคิดและปฏิบัติ ขยายพื้นที่ อบรมให้กับเด็กและผู้ใหญ่.

9. ในความคิดของเรา “เกษตรยั่งยืน” คือ

เกษตรที่เราทำแล้ว เรามีอยู่ มีกิน มีใช้ ไปตลอดชีวิต และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม พึ่งพาปัจจัยภายนอกน้อยที่สุด.

10. ความรู้ที่ต้องการ/สิ่งที่ยากจะเป็น

- 1.วิธีและเทคนิคการทำ “เกษตรกรรมยั่งยืน”
- 2.ทักษะการเขียน การพูดการคุยในเวที ที่ประชุมต่างๆ
- 3.องค์ความรู้ (ข้อมูล)

สิ่งที่ยากจะเป็น

- 1.อยากจะเป็นผู้ทำการเกษตรยั่งยืนได้เอง.
- 2.อยากจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเอาความรู้ถ่ายทอดอย่างเป็นระบบให้กับคนในชุมชน นอกชุมชนได้.
- 3.อยากเป็นอีกคนหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาสหกรณ์ฯ ของพวกเราให้ดีขึ้นไปเรื่อยๆ จนถึงลูกถึงหลาน ได้สืบทอดต่อไป.

11.คิดว่าจะพัฒนาตัวเองอย่างไร.

- 1.ฝึกปฏิบัติและเรียนรู้ จากพ่อแม่ และผู้มีองค์ความรู้
- 2.ฝึกอบรม จากผู้มีประสบการณ์และผู้รู้

- 3.ศึกษาข้อมูล ทั้งในชุมชนและนอกชุมชน
- 4.ศึกษาฐาน แลกเปลี่ยนทั้งในและนอกชุมชน

12. ประวัติ สวนห้วยน้ำขุ่น

ปี พ.ศ. 2531 เริ่มบุกเบิกจากป่าทึบโครมมาเป็นสวนปลูก ข้าวโพดฝักอ่อนเคมี ปลูกได้ประมาณ 3 ปี

ปี พ.ศ. 2534 รัฐเข้ามาสร้างอ่างเก็บน้ำ ห้วยน้ำขุ่น ติดกับพื้นที่สวน.

ปี พ.ศ. 2535 สร้างอ่างเสร็จ พื้นที่สวนตรงนั้นแต่ก่อนเป็นพื้นที่ราบ และดินก็จะเป็นดินร่วน สีดำ พอสร้างอ่างเสร็จพื้นที่ตรงนั้นจะเป็นที่ลาดชัน ดินก็เป็นดินแดงแข็ง ไม่ สามารถปลูกอะไรได้ จึง ปล่อยทิ้งไว้จนถึง

ปี พ.ศ. 2538 จึงเริ่มเข้าไปฟื้นฟูดิน และเริ่มปลูก ข้าวโพดฝักอ่อนเคมีจนถึง

ปี พ.ศ. 2542 ข้าวโพดฝักอ่อนเคมีเริ่มปลูกไม่ขึ้นเพราะดินเสียไปมากจากการ ใช้สารเคมี

ปี พ.ศ. 2543 เริ่มนำคันกล้วยน้ำว้าเข้ามาปลูก และคอนั้นยังปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเคมี อยู่อีก

1 ไร่ และนำ ลำไยเข้ามาปลูกร่วมกับกล้วยน้ำว้า

ปี พ.ศ. 2544 เลิกปลูกข้าวโพดฝักอ่อน และเลิกใช้สารเคมี และได้นำเข้าไม้ผล เข้าไปปลูกเพิ่มขึ้น รวมทั้งพืชผักต่างๆ จนถึงปัจจุบัน

1. ชื่อ – สกุล , วันเดือนปีเกิด

นายพุทธศักดิ์ ยืนน้อย ชื่อเล่น เพ็ก เกิดวันจันทร์ที่ 28 พฤศจิกายน 2520 ปัจจุบัน อายุ 27 ปี

2. การศึกษา

ปี พ.ศ.	ระดับการศึกษา
2527-2532	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดห้วยทราย ต.แม่ทา กิ่งอ.แม่ฮ่อม จ.เชียงใหม่
2533-2536	มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.3) โรงเรียนแม่ทาวิทยาคม ต.ท่าสบเส้า อ.แม่ทา จ.ลำพูน
2537-2539	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาคพายัพ จ. เชียงใหม่ แผนกบริหารธุรกิจ เอกเลขานุการ
2540-2541	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตภาค พายัพ จ.เชียงใหม่ แผนกบริหารธุรกิจ เอกการจัดการ

3. ที่อยู่

ที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 43/2 หมู่ 4 ต.แม่ทา กิ่งอ.แม่ฮ่อม จ.เชียงใหม่ 50130

4. ประสบการณ์และบทบาทที่ผ่านมา

พ.ศ.	ตนเอง	ครอบครัว	การเกษตร	สาธารณฯ	ชุมชน	อื่นๆ (อาชีพ)
2535-2540 (อายุ 15-20 ปี)	กำลังเรียนระดับอาชีวศึกษาจบการศึกษากิจและทำงานช่วงปีสุดท้ายอยู่ทุกปีงานที่ทำมีทั้งกรรมกร, เด็กเสิร์ฟ, เด็กเก็บจานอาหาร, ทำสวนเพื่อหารายได้มาช่วยพ่อแม่เป็นค่าใช้จ่ายในการเรียน เป็นคนเถรตรงไม่ค่อยคบเพื่อนเป็นประจำจนมีเหตุทะเลาะวิวาทขึ้นโรงพักโดนปรับคนละ 2,000 บ. ทำให้พ่อแม่เสียใจมาก	ช่วยพ่อแม่ทำสวนข้าวโพดฝึกซ่อมแซมในวันหยุดอยู่ร่วมกันเป็นประจำครอบครัวใหญ่กับครอบครัวข้างนอกทำไร่มีปัญหาระหว่างการกินอยู่เพราะพ่อต้องเป็นคนรับผิดชอบซื้อข้าวกินซึ่งเป็นค่าใช้จ่ายที่สูงทำให้ไม่มีเงินเก็บเลย	ช่วยพ่อแม่ทำเกษตรแต่ยังเป็นคนเกษตรเคมีอยู่คือข้าวโพดเคมีก่อนเคมี ข้าวที่ไม่ได้ปลูกเพราะไม่มีนาต้องซื้อข้าวกินทั้งปี	-	ในปี 43 กำลังจบ มศ. ๓ ออกจากงานเก็บขยะอยู่กับแม่ได้เข้าร่วมทำงานกับทีมเยาวชน ได้มีเพื่อนที่อยู่มากในทีมก่อนเข้าอาชีพ ม. จึง	ปี 42 เริ่มเข้าทำงานปลายปี 42 ในปีนั้นทำ Q8 ใน ๑. ถ้าพูดในตำแหน่งเกษตรเชอร์รี่ ในบริษัท ซึ่งในเวลานั้นมีพันธุ์
2541-2543 (อายุ 21-23 ปี)	เรียนจบระดับปวส. สาขาบริหารธุรกิจ ปี 2541 ตกงานอยู่ 1 ปี แต่ก็ได้ไปหางานทำตามที่ได้เรียนมาแถวๆ ในเมืองและใน	ปี 41 ม. ถึงจากเรียนจบและตกงานกับมาช่วยพ่อแม่ทำงานทุกอย่างในครอบครัว ปี ตั้งแต่หาพื้นที่มาทำสวนทำทุกอย่างจึงได้	ช่วยพ่อแม่ทำสวนแต่ทำนานเข้าของคนอื่นไม่ค่อยสนใจไม่ได้คิดถึงเรื่องอะไรก็อย่างถึกแต่ช่วยพ่อแม่อย่างเต็มที่	-	ในปี 43 กำลังจบ มศ. ๓ ออกจากงานเก็บขยะอยู่กับแม่ได้เข้าร่วมทำงานกับทีมเยาวชน ได้มีเพื่อนที่อยู่มากในทีมก่อนเข้าอาชีพ ม. จึง	ปี 42 เริ่มเข้าทำงานปลายปี 42 ในปีนั้นทำ Q8 ใน ๑. ถ้าพูดในตำแหน่งเกษตรเชอร์รี่ ในบริษัท ซึ่งในเวลานั้นมีพันธุ์

พ.ศ.	ตนเอง	ครอบครัว	การเกษตร	สหกรณ์ฯ	ชุมชน	อื่นๆ (อาชีพ)
	นักมอศสหกรณ์ แต่ก็ได้แค่ลักษณะ ไม่ทำงานสักที จนปี 42 ก็เลิกงานทำเป็นเกษตรในปิ่นนาอัน Q8 ใน จ.ลำพูน	เรียนรู้ถึงความลำบากในอาชีพเกษตรและรู้สึกสงสารพ่อแม่มากและไม่คิดจะเป็นเกษตรกรเลย	ให้ไม่ได้เรียนรู้อะไรมาก		ได้เข้าร่วมกระบวนการโดยเป็นกิจกรรมที่เข้มแข็งกิจกรรมความก้าวหน้ากันเป็นหลัก และก็ได้ร่วมกิจกรรมกับผู้ที่เป็นบางครั้งไม่การทำงานเพื่อชุมชนและท่านก็ได้ให้คำแนะนำต่างๆ ทำให้มีความคิดให้	อันๆ (อาชีพ) กับเพื่อน ๆ นั้นดีมาก สนุกสนานเป็นกันเอง แต่ถ้าวินให้มีความยากลำบากในการหาเงินการใช้จ่ายในสภาวะของสังคมเองที่สูงขึ้นแทบทุกอย่าง งานก็ต้องรับผิดชอบเรื่องเงินถ้าหากเกิดอะไรขึ้นทำให้ต้องมีภาระครอบครัว และยังคงได้ทำงานเป็นคนเดิม นับเป็นผู้พลหนึ่งสูงในภาพของคนทั่วไปคงมองว่าเป็นงานที่ลำบาก แต่ถ้าวินตัวเองถึงไม่คิดเช่นนั้น กลับสนุกสนานกับงานเพื่อนมากกว่าการงานที่ตัวเองมีความซื่อสัตย์ ขยัน อดทน จนพี่ๆ เพื่อน ๆ น้อง ๆ ชื่น

พ.ศ.	ตนเอง	ครอบครัว	การเกษตร	สหกรณ์ฯ	ชุมชน	อื่นๆ (อาชีวฯ)
2544- ปัจจุบัน (พ.ศ. 2544-27 ปี)	หลังจากกลับมายุ้งบ้าน และได้ร่วมงานพัฒนาบ้าน ยู้งทำให้เริ่มมีแนวคิด การวางแผนการดำเนินงาน ชีวิต แต่ความสัมพันธ์กับ เพื่อน ๆ เริ่มห่างออกไป ในหน้าที่การงานก็ได้มี โอกาสรับการอบรมเรื่อง	เริ่มเป็นคนจุดประกาย และนำความคิดใหม่ๆ ที่ ได้รับมาขอพ่อแม่ให้พ่อแม่ ฟังและพ่อแม่จะทำอะไร ก็จะคอยอุปถัมภ์ก่อน ทั้งครอบครัวว่า ปัญหา หนี้สินและปัญหาอื่นๆ ก็ ได้มีการพูดคุยปรึกษา	ปี 44 ได้ชักนำไปให้พ่อแม่ ปรับวิถีการเกษตรจากเดิม มาสู่เกษตรอินทรีย์ โดย จะเป็นคนชักชวนแนะนำ และเริ่มทำให้พ่อแม่เป็น ตัวอย่างก่อนแล้วให้ท่าน เรียนรู้และทำเองในที่สุด แต่ก็ยังคงช่วยทำอยู่เป็น	ปี 44 ได้เข้าร่วมช่วงงาน สหกรณ์ ปี 45-47 ได้รับ เลือกให้เป็นเลขานุการ ของสหกรณ์ทำหน้าที่ เกี่ยวข้องกับเอกสารทุกอย่าง ในสหกรณ์ จัดทำบัญชี ของสหกรณ์และช่วยงาน ต่างๆ ในสหกรณ์	ช่วงงานในกาพัฒนา กลุ่มนี้เอง ๆ เขาชอบ มา ค้นๆ น้อย ๆ 4-5 คนที่ ทำกิจกรรมร่วมกับแม่ ปลูกฝังแนวคิดให้กับแม่ ๆ ซึ่งผมพบกิจกรรมกับ ทาง ๆ ไป แต่ยังมีกลุ่ม และร่วมประชุมแลกเปลี่ยน	อื่นๆ (อาชีวฯ) ผม รวมถึงงานทำให้ การสนับสนุนให้โอกาส ไปทำงานเป็นหัวหน้าที่ สหกรณ์และยังใหม่เพื่อ จะได้ใช้ความรู้มาเป็น ผู้จัดการ แต่โชคดี พ่อแม่สนับสนุนทำงาน ช่วงระยะเวลาเพราะจะ งานนี้แม่อยู่บ้านคนเดียว จึงทำให้ต้องลาออก กลับมาอยู่บ้านกับแม่ใน กลางปี 43 มีปี 44 ได้เข้าทำงานเป็น เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตร อินทรีย์ภายใต้สหกรณ์ฯ จนถึงปัจจุบัน โดย เน้นหนักไปที่ข้าวโพดฝัก อ่อนอินทรีย์ด้วยตนเอง ส่วนใหญ่อยู่ประจำงาน เอกสารและการจัด

ร.ร.	ตนเอง	ครอบครัว	การเกษตร	สาธารณฯ	ชุมชน	อื่นๆ (อาชีพ)
	เกษตรอินทรีย์จากเข้าง เกษตร,เทคนิค,มาตรฐาน เกษตรอินทรีย์แบบ เกษตรอินทรีย์พัฒนา ทำไปเรื่อยๆ และเปิดโลกทัศน์,เคมีไฟ ในการทำงานอยู่บ่อยครั้ง	แนวทางแก้ไขร่วมกัน ทำ ใจพร้อมด้วย ความดีกันด้วยความ เข้าใจกันและมีความสุข	ประจำ แต่ถึงจากที่ผ่าน ได้เข้าร่วมกระบวนการ เกษตรอินทรีย์หลายครั้ง เริ่มเข้าใจทั้งแนวคิด, เทคนิค ก็สามารถทำเอง ได้แล้ว		ช่วยเหลือกันเป็นแบบ ไม่มีการประชุมของ หมู่บ้าน, ร่วมกัน หาความรู้จากวิทยากร ที่นั่น, พืชผักพื้นบ้าน นำไปสู่สุขภาพดี เขาชน	กระบวนการไม่ได้ สายอาชีพไม่ได้ มีความรู้ร่วมกันและ กระบวนการตรวจสอบ รับรองมาตรฐานเกษตร อินทรีย์

5. บทบาทในปัจจุบัน

ยังคงทำงานเป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ภายใต้สหกรณ์การเกษตรยั่งยืนเมืงท่า และทำหน้าที่เลขานุการของสหกรณ์เป็นวาระที่ 2 ติดต่อกัน

บทบาท	บทบาทหน้าที่
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์	1. จัดกระบวนการเรียนรู้ให้กับสมาชิกในเรื่องเกษตรอินทรีย์ เช่น โรงเรียนเกษตรกร, การพัฒนาเทคโนโลยีแบบมีส่วนร่วม, จัดกระบวนการอบรมต่าง ๆ ให้กับสมาชิก, การประสานงานภายในและภายนอก 2. ขยายการทำเกษตรอินทรีย์สู่ชุมชน เช่น ประชุม, แลกเปลี่ยนส่วนตัว 3. จัดกระบวนการเรื่องมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เช่น งานเอกสาร, ตรวจฟาร์ม, รักษากฎระเบียบ 4. จัดระบบการบริหาร โครงการ เช่น การวางแผนเป้าหมาย, การวางแผนงาน, ระบบบัญชี/การเงิน, การดำเนินงานแก้ปัญหา จัดการประชุม
เลขานุการสหกรณ์	1. จัดทำการบันทึกการประชุม/สรุป/จัดพิมพ์ 2. จัดทำบัญชีสหกรณ์ 3. จัดทำดูแลเก็บรักษาเอกสารภายในสหกรณ์ 4. ประสานงานทุกฝ่ายของสหกรณ์

6. ความรู้เดิม

ประเด็น	ความรู้
แนวคิดเกษตรอินทรีย์	เข้าใจหลักการเกษตรอินทรีย์
เทคนิคเกษตรอินทรีย์	การปรับปรุงบำรุงดิน
มาตรฐานเกษตรอินทรีย์	1. มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ 2. หลักการตรวจ/รับรองมาตรฐาน 3. การจัดทำฐานข้อมูลของสมาชิก 4. การจัดทำระบบควบคุมมาตรฐานภายในองค์กร
ระบบบัญชี	จัดทำบัญชีของสหกรณ์ได้

7. ทักษะ

1. ทักษะการจัดกระบวนการเรียนรู้โรงเรียนเกษตรกรและการพัฒนาเทคโนโลยีแบบมีส่วนร่วม(ptd)

- 2.ดำเนินการประชุมในกลุ่มเล็ก ๆ
- 3.จัดกระบวนการการทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงาน
- 4.ใช้คอมพิวเตอร์ โปรแกรม word, excel ได้

8.คิดอย่างไรกับ

ตนเอง	ยังขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ไม่กล้าตัดสินใจ และชอบวางแผนก่อนจะลงมือทำงานนั้น ๆ ซึ่งในเรื่องเกษตรอินทรีย์คิดว่าตัวเองเข้าใจมากพอสมควรทั้งแนวคิด เทคนิคต่าง ๆ ยังขาดแค่การลงมือปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม ส่วนทางด้านเพื่อนฝูงเก่า ๆ รู้สึกว่าตัวเองไม่ค่อยได้คลุกคลีกันเหมือนแต่ก่อน เพราะรับงานมากเกินไปทำให้ไม่ค่อยมีเวลาให้กับเพื่อน ๆ เหมือนก่อน จะต้องรับผิดชอบงานที่ได้รับมาอบหมายให้ดีที่สุด
ครอบครัว	ครอบครัวมีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่การงานของเราได้ดี และก็ช่วยสนับสนุนและให้เป็นผู้ช่วยในเรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ โดยที่พ่อแม่จะคอยสนับสนุน รวมถึงหน้าที่ที่ต้องทำงานเพื่อชุมชน
ชุมชน	คนในชุมชนยังตามกระแสกันมากบริโภคนิยมกันมาก เริ่มเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ จากภายนอกมากขึ้นและรวดเร็วมากทำให้ปรับตัวกันไม่ทัน ต้องตกเป็นทาสของสิ่งแปลกใหม่เหล่านั้น แต่ยังมีโชคดีที่มีกลุ่มคนที่คิดได้พยายามต่อสู้และพยายามให้ข้อมูลกับชุมชนเพื่อให้เห็นภาพอีกด้านหนึ่งของมัน
ทรัพยากร	ถือว่าแม่ทาสโชคดีมีทรัพยากรที่ครบไม่ว่า ดิน,น้ำ,ป่า แต่ก็ยังมีบางกลุ่มที่พยายามทำลายโดยมุ่งแต่ประโยชน์ของตัวเองในระยะสั้น ไม่ได้มองในระยะยาว แต่ก็ยังถือว่าอยู่ในระดับที่ยังสามารถฟื้นฟูได้ แต่จะต้องมีการทำอย่างจริงจังกว่านี้

9. เกษตรยั่งยืนคือ

..สามหลักการและความหมายของเกษตรยั่งยืนก็คือ การทำเกษตรที่ปฏิเสธการใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง สารเคมีทุกชนิด เน้นการปรับปรุงบำรุงดิน คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภค ผู้ผลิต และสร้างความหลากหลายในแปลงทั้งไม้ผล,พืชผัก, ไม้ยืนต้น สามารถมีผักผลไม้บริโภคได้ตลอดทั้งปี เกือบกินก็แบ่งปัน เหลือแบ่งปันก็ขายเป็นรายได้

และข้าพเจ้าคิดว่ามีอะไรอีกหลายอย่างที่แฝงอยู่ในคำว่าเกษตรยั่งยืน การอนุรักษ์ฟื้นฟูภูมิปัญญาของคนรุ่นก่อน ๆ ขึ้นมา ซึ่งให้คุณค่าถึงจิตใจจิตวิญญาณ ซึ่งไม่ได้ยึดติดที่ตัวเงิน การไม่ดูถูกรากเหง้าของตัวเอง ความมีคุณธรรมศีลธรรมไม่เห็นแก่ตัวรู้จักความพอเพียงไม่ละโมภโลกมาก กระบวนการของเกษตรยั่งยืนทำให้เกิดกลุ่มชาวบ้านที่มีพลังเกิดกระบวนการทำงานคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ต่าง ๆ ที่เป็นระบบ

10. ความฝัน/ความรู้ที่ต้องการ

ข้าพเจ้าฝันอยากจะเป็นชาวบ้านธรรมดา ที่มีอิสรภาพทางความคิด, มีศักดิ์ศรีเคารพตนเอง และผู้อื่นก็เคารพ สังคมประสบความสำเร็จให้มากที่สุด และสามารถจัดระบบประสบความสำเร็จเหล่านั้น ได้ดีเพื่อที่จะสามารถถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบและเข้าใจได้ง่าย สามารถนำไปปฏิบัติได้

11. จะพัฒนาตนเองอย่างไร

จะต้องเรียนรู้กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ, การจัดกระบวนการที่เป็นระบบ, การถ่ายทอดที่มีประสิทธิภาพ และจะต้องเรียนรู้ชีวิตจริงให้มากที่สุด ในหลาย ๆ ด้าน เพื่อจะเป็น ประสิทธิภาพให้เราสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ได้หลากหลายรูปแบบแนวทาง และก็จะต้องปฏิบัติจริงเพื่อเรียนรู้กับปัญหาและการหาทางออก

12. ประวัติพื้นที่แปลงของตัวเอง/บทบาทของตัวเอง

แปลง(ชื่อพื้นที่)	ประวัติ
1.สวนห้วยน้ำขุ่น จำนวน 1.75 ไร่	เดิมเป็นพื้นที่นาใช้ปลูกข้าวไว้บริโภค ต่อมาได้ปรับพื้นที่เป็นที่สวน ใช้ปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเคมีตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ.2530-2543 ซึ่งมีการ ใส้สารเคมีมาโดยตลอด ในปี 2544 ได้ปรับเปลี่ยนมาทำเกษตรอินทรีย์โดยเริ่มที่ข้าวโพด ฝักอ่อนอินทรีย์ และเริ่มสร้างความหลากหลายโดยการปลูกไม้ผล
2.สวนห้วยแม่บอน จำนวน 0.75 ไร่	เป็นพื้นที่ลาดชันติดป่าชุมชนและใช้ปลูกถั่วลิสง, ยาสูบ, ข้าวโพดฝัก อ่อนเคมีมาโดยตลอดเช่นกัน ในปี 2544 ได้ปรับเปลี่ยนมาทำเกษตรอินทรีย์โดยเริ่มที่ข้าวโพดฝักอ่อน อินทรีย์ และเริ่มสร้างความหลากหลายโดยการปลูกไม้ผล
3.แปลงที่บ้าน จำนวน 0.75 ไร่	เป็นพื้นที่ที่เคยปลูกข้าวโพดฝักอ่อนเคมีมาก่อน และปรับพื้นที่และใช้ สร้างบ้านเป็นที่อยู่อาศัย ปลูกผักและ ไม้ผลในบริเวณบ้าน

1.ชื่อ – สกุล / ชื่อเล่น / อาต / วันเดือนปีเกิด

นางสาวมัทนา อภัยกุล (ป๊อ) อาต 24 ปี เกิดวันอาทิตย์ ที่ 20 เดือน เมษายน พ.ศ.2523

2.การศึกษา

ปี	รายละเอียด
2533	จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดคอนขั้ว
2536	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวัดห้วยทราย
2540	จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนแม่ทาวีทยา
2545	จบระดับอุดมศึกษา ปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พืชศาสตร์) สาขาพืชผัก มหาวิทยาลัยแม่โจ้

3.ที่อยู่

บ้านเลขที่ 16/1 บ้านป่านอด หมู่ 5 ต.แม่ทา กิ่ง อ.แม่ฮอน จ.เชียงใหม่

4.ประสบการณ์ที่ผ่านมา / บทบาทหน้าที่

หัวข้อ	ปี	รายละเอียด / บทบาทหน้าที่
1.งานในชุมชน		-
2.เกษตร	2528 – 2540 2541 – 2545 ส.ค. 2546	- ตั้งแต่ชั้น ป.1 – ป.6 เรียนอยู่ใกล้บ้าน ในวันหยุดเสาร์ – อาทิตย์, ปกติทอม ก็จะเข้าสวนช่วยพ่อและแม่ทำงานในสวน - เป็นนักศึกษา เรียนเกี่ยวกับเรื่องเกษตร (พืชศาสตร์) พืชผักจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ซึ่งก็ได้เรียนรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ
3.สหกรณ์ฯ	ส.ค.2546 – ปัจจุบัน	- เป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์
4.ครอบครัว – ตนเอง	2528 – ปัจจุบัน	- เป็นอาสาช่วยงานสหกรณ์ฯ ทุกเรื่องที่สามารถช่วยได้ - ช่วยงานในสวน - พ่อ – แม่ ทำงานเกี่ยวกับการเกษตรเป็นอาชีพหลัก - พ่อ เป็นผู้นำธรรมชาติ สามารถถ่ายทอดแนวคิด, เทคนิค เป็นวิทยากรเผยแพร่สู่สังคมได้

5.บทบาทหน้าที่ปัจจุบัน / หน้าที่ (สิ่งที่ทำ)

เป็นเจ้าหน้าที่ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเป็นผู้ที่เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องในชีวิตถือว่าเป็น

ครู

หน้าที่ - จัดทำระบบควบคุมภายในคือ 1.เรื่องการตรวจฟาร์ม 2.การตรวจฟาร์ม 3.การตรวจรับรองฟาร์ม 4.รับซื้อผลผลิต 2.จัดอบรมให้กับสมาชิก เพื่อให้สมาชิกเกิดการคิด/วิเคราะห์/สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่และผลผลิตได้ด้วยตัวเอง

- เป็นอาสาช่วยงานสหกรณ์ฯ ช่วยทุกเรื่องเท่าที่ช่วยได้

6.ความรู้เดิม (เรื่องอะไรบ้าง)

- 1.ความรู้เรื่องการเกษตรทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติจากการเรียนมาในระดับหนึ่ง
- 2.ผ่านการอบรมโรงเรียนเกษตรกร และการพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ
- 3.ผ่านการอบรมชุดเครื่องมือในการวิเคราะห์ชุมชนอย่างมีส่วนร่วม

7.ทักษะ

- 1.มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ Microsoft Word, Excel
- 2.ทักษะการจัดกระบวนการอบรมกับชาวบ้านเรื่องโรงเรียนเกษตรกร, การพัฒนาเทคโนโลยีอย่างมีส่วนร่วม

3.ทักษะในการดำเนินชีวิตอยู่ในชุมชน เช่นการหาอาหารจากป่ามาเป็นอาหาร

8.คิดกับตัวเองอย่างไร

คิดว่าตัวเองโชคดีมากที่เกิดมาอยู่ในชุมชนแม่ทัพและภูมิใจที่เกิดมาอยู่ในครอบครัวอบอุ่น ซึ่งทั้งครอบครัวและชุมชนได้ให้อาการเรารั้งแต่เรื่องการศึกษาในระบบและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง,การดำเนินชีวิตในชุมชน

แต่คิดว่าจากสิ่งที่ได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ มา 24 ปี นั้นยังไม่เพียงพอสำหรับตัวเองในการที่จะศึกษาเรียนรู้ถึงเหล่านั้นทั้งจากอดีตและอนาคตที่ตามมา

ดังนั้นต้องฝึกตัวเองให้เป็นคนที่ขี้สงสัย ใฝ่รู้ ฝึกวิเคราะห์ผลดีผลเสีย ฯลฯ

9.เกษตรยั่งยืนคืออะไร

เกษตรยั่งยืนในความคิด คือ การทำการเกษตรที่ทำให้เราสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน และเป็นเจ้า 4 เจ้า คือเจ้าความคิด, เจ้าที่ดิน , เจ้าอาหาร, เจ้าอาชีพ และในการทำเกษตรยั่งยืนต้องเอื้อและสมดุลกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสอดคล้องกัน

10.ความรู้ที่ต้องการ / ความฝัน

- 1.ทักษะการจับประเด็น การวิเคราะห์ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ
- 2.ทักษะการพูดที่เป็นขั้นเป็นตอน ไม่วกไปวนมาให้คนฟังสับสน
- 3.ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้เป็นเครื่องมือในการนำเสนอข้อมูล,และใช้ในการทำงาน
- 4.การเรียนรู้จากการดำรงชีวิตจริงของชาวบ้าน ทุกๆ เรื่อง

11.จะพัฒนาตัวเองอย่างไร

- 1.ต้องใฝ่รู้ทุกๆ เรื่องที่เป็นประโยชน์
- 2.ฝึกตัวเองให้มีสมาธิมากขึ้น เพื่อที่ผลของการที่มีสมาธิจะทำให้จับประเด็นจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้
- 3.ถ้ามีกิจกรรม/ การประชุม เรื่องต่างๆ ที่เราสามารถเข้าร่วมได้ ให้เข้าร่วมเพื่อจะได้รู้ข้อมูลหลายๆ ด้าน และจะได้ฝึกทักษะการจับประเด็นและการวิเคราะห์
- 4."เวลา" ต้องบริหารเวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในแต่ละวัน

12.ประวัติพื้นที่สวนของตนเอง / บทบาทในสวน

1.อดีตก่อนการทำเกษตรยั่งยืน

ได้ทำเกษตรแบบปลูกพืชเชิงเดี่ยว เช่นข้าวสาลี,ข้าวโพดฝักอ่อน,ถั่วลิสง มีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี กันอย่างเข้มข้น จนส่งผลให้ทั้งสุขภาพ,สิ่งแวดล้อมและสภาพเศรษฐกิจในครอบครัวแย่ลง

2.การปรับเปลี่ยนมาทำเกษตรยั่งยืน

เริ่มทำเกษตรแบบดั้งเดิมมาตั้งแต่ปี 2529 ซึ่งพอได้คิดว่าทำไมคนสมัยก่อน ปู่ย่าตายาย ทำไมเขาไม่เดือดร้อน อยู่อย่างมีความสุข ทำไมเราต้องวิ่งไปตามกระแสทางเศรษฐกิจ ทำไมไม่อยู่อย่างพอเพียง ปลูกทุกอย่างที่ชอบกิน เหลือก็ขาย

3.ปัจจุบัน

ในปี 2547 นี้ก็ครบ 18 ปีแล้วที่พอได้ทำการเกษตรยั่งยืนมา ตอนนี้พืชต่างๆ ในสวนก็เจริญเติบโตให้ผลผลิต ทำให้มีความมั่นคงทางอาหารและความมั่นคงทางเศรษฐกิจได้ ทุกฤดูกาล และเป็นสวนแบบอย่างในชุมชน คนที่สนใจสามารถมาศึกษาแลกเปลี่ยนได้

ประวัติศรีแพ กำเพ็ญ

ชื่อ ศรีแพ กำเพ็ญ ชื่อเล่น แพร อายุ 26 ปี เกิด 8 มิถุนายน 2521

การศึกษา ป. 6 โรงเรียนวัดคอนชัย

ม. 3 โรงเรียนแม่ทาววิทยาคม

ม. 6 โรงเรียนแม่ทาววิทยาคม

ที่อยู่ 11/2 หมู่ 5 ต. แม่ทา กิ่งอ.แม่ฮอน จ.เชียงใหม่ 50130

ประสบการณ์ที่ผ่านมา / บทบาทหน้าที่

ปีพ.ศ.	หัวข้อ/รายละเอียด
ปี 2540	งานในชุมชน — ช่วยงานวิจัยผักพื้นบ้าน คั่วแทนยาสูบ ร่วมกับหมอและองค์กรชาวบ้าน
ตั้งแต่ปี 4 - ปี 2538	งานการเกษตร - ช่วยพ่อแม่ทำการเกษตรแต่เป็นงานที่เบา ไม่ได้ทำงานหนักเพราะพ่อจะรับงานหนักกว่าเนื่องจากเรายังเป็นเด็กจะทำงานช่วยเหลือเท่าที่ทำได้ เช่น ปลูกผักไว้กิน, ปลูกข้าวโพด, ถอนหญ้า
ปี 2538 - ปัจจุบัน	งานเกษตร — ได้ช่วยพ่อแม่ทำนาซึ่งถนัดเหมือนเดิมได้ช่วยเหลืองานที่เป็นงานเบาในการทำนาจะเป็นงานที่หนักกว่างานในส่วนเนื่องจากครอบครัวไม่มีรถไถนาเป็นของตนเองต้องขอยืมจากของญาติโดยต้องเอาแรงงานตนเองไปแลกมาต้องไถของญาติให้เสร็จก่อนถึงจะได้ไถของตนเอง ส่วนบทบาทของตัวเรา ก็ช่วยงานเท่าที่ทำได้เช่น ถอนคันกล้า, ตกกล้า, ปลูกข้าว, เกี่ยวข้าวก็ถือว่าพอทำได้แล้วไม่เก่งไม่ชำนาญซ้ำกว่าคนอื่น ๆ ไม่ค่อยรู้เทคนิคเพราะจำไม่ค่อยได้ก็ทำตามที่เราทำได้
ปี 2544 - ปัจจุบัน	งานสหกรณ์ — ช่วยกรรมการสหกรณ์ฯ ตามที่กรรมการมอบหมาย ได้ช่วยเลขานุการบัญชีบ้างตามที่ได้ เช่น เขียนบิลกำกับสินค้า, การชั่งตวง, ลงบัญชีขาย ฯลฯ
ก่อนปี 2545	ครอบครัว - อยู่กับพ่อแม่, พี่น้องครอบครัวอบอุ่นดี มีอาชีพทำการเกษตรทั้งเชิงเดี่ยว ซึ่งปี 2538 ได้เปลี่ยนมาทำเกษตรยั่งยืน ช่วยครอบครัวขายผักมาโดยตลอด จนเกิดตลาดนัดวันเสาร์ที่ภาคอัมบุญ ก็ช่วยขายผักในวันเสาร์ที่มีเวลาว่าง
หลังปี 2545	แต่งงานย้ายครอบครัวมาอยู่กับครอบครัวสามีภายในครอบครัวมีการทำงานหลายอย่าง เช่น มีการขายน้ำแข็ง, เลี้ยงหมู, เลี้ยงวัว, ทำสวน, คั่วข้าวโพดคั่วอ่อน, รับราชการเป็นกำนัน. เนื่องจากหัวหน้าครอบครัวเป็นกำนันมีงานหลายอย่างเป็นทั้งนักพัฒนาสังคมไปพร้อมๆ กันไปด้วยทำงานเกี่ยวกับ เรื่อง ทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า ผลักดันนโยบายป่าชุมชน ฯลฯ เนื่องจากครอบครัวเปลี่ยนไปต้องปรับตัวเป็นอย่างมาก แ่คนในครอบครัวก็เข้าใจกันดี งานที่เราทำหากมีเวลาว่างก็มักจะคุยให้ครอบครัว(พ่อแม่)แฟนฟังเสมอว่าบทบาทงานทำอะไร ต้องทำอะไรเพื่อทำความเข้าใจกับครอบครัวให้เข้าใจเราในฐานะที่เข้ามาอยู่อาศัยใหม่
ปี 2538-2540	งานที่เคยทำผ่านมา - เรียนจบแล้วมาช่วยพ่อแม่ทำงานสวนผักเป็นปีที่เริ่มซื้อที่ดิน สวนแม่

	บอนเพื่อทำเกษตรยั่งยืนต่อมาได้ไปช่วยขายผักที่สหกรณ์กรีนเนท
ปี2540-2541	งานที่เคยทำผ่านมา - อยู่บ้านช่วยงานเกษตรในครอบครัวและก็ได้ไปขายผักตามที่ต่างๆ จนเกิดตลาดนัดวันเสาร์ที่ภาคอัมบุญ
ปี2542-2543	ทำงานนิคมอุตสาหกรรม ที่จ. ลำพูนอยู่บริษัท KSS
ปี2544-ปัจจุบัน	ทำงานอยู่มูลนิธิสายใยแผ่นดิน เป็นนักส่งเสริมเกษตรอินทรีย์,ช่วยงานสหกรณ์การเกษตร ยั่งยืนแม่ทา จำกัด

บทบาทปัจจุบัน

- เป็นนักส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ ภายใต้มูลนิธิสายใยแผ่นดิน ทำหน้าที่ส่งเสริมให้คนใน 3 ตำบลหันมาทำเกษตรอินทรีย์ โดยดูแลตั้งแต่ดิน, การส่งเสริมทำปุ๋ยหมัก,ระบบควบคุมภายในเรื่องการตรวจสอบรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์,การจัดการผลผลิต,รับซื้อผลผลิตร่วมกับกรรมการรวมถึงการจ่ายเงินค่าผลผลิต,เก็บข้อมูลต่างๆ ฯลฯ
- ช่วยงานสหกรณ์ฯตามที่กรรมการมอบหมาย

ความรู้เดิม

- ความสามที่ไดเรียนมาบางส่วนเช่น เรื่อง การเกษตร ทาบกิ่ง,คิดคา,ปักชำ ฯลฯ
- ความรู้ที่ได้จากการทำงาน เช่น ความรู้เรื่องเกษตรอินทรีย์, ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยหมัก

ทักษะ

- การตรวจรับรองฟาร์ม
- การจัดการกระบวนการมีบ้างเล็กน้อยยังต้องการเพิ่ม

คิดอย่างไรกับตนเอง

- คิดว่าอยากพัฒนาตนเองเรื่อง การจัดการกระบวนการ การกล้าแสดงออกในการจัดกิจกรรม,นำเกมส์
- เรื่อง การสื่อสาร
- เรื่อง ภาษา เช่นเรื่องการจับประเด็น จับใจความสำคัญ ทำให้มีความเข้าใจมากกว่าเดิม
- การจัดการ วางแผน,การจัดลำดับความคิด

คิดอย่างไรกับครอบครัว

- เนื่องจากลี้ยงย้ายครอบครัวมาอยู่กับสามีก็เลยคิดว่าต้องปรับตัวเองให้มากที่สุดเพื่อสามารถอยู่กับครอบครัวใหม่ได้การเอาใจเขามาใส่ใจเราสำคัญมากที่สุดเหมือนกันอีกอย่างหนึ่งที่ต้องเรียนรู้ก็คือการอดทนและการแบ่งเวลา ซึ่งปัจจุบันยังแบ่งเวลาได้ไม่ค่อยดียังต้องปรับอีกมาก แต่โดยส่วนแล้วคิดว่าครอบครัวนี้ก็อบอุ่นดีแค่ขาดการประสานการพูดคุยกันในบางเรื่องต้องปรับเข้าหากัน

- โดยอาชีพของครอบครัวก็ทำงานหลายอย่างงานในโครงการเกษตรอินทรีย์ทำให้ได้วิเคราะห์โดยตลอด

คิดอย่างไรกับชุมชน

- คิดว่าชุมชนยังอ่อนแออยู่ในอนาคตรู้สึกเป็นห่วงกลัวชุมชนจะล่มสลายจากการวิเคราะห์ดูการออกไปทำงานของคนในชุมชนการหลงกระแสวัตถุนิยม, บริโภคนิยมของคนในชุมชน โดยที่คนในชุมชนไม่รู้ตัว เพราะฉะนั้นอยากให้คนชุมชนพึ่งตนเองให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการบริโภค อุปโภคควรใช้ของที่ผลิตขึ้นในชุมชนให้มากที่สุด ซึ่งในปัจจุบันแน่นอนว่าชุมชนได้พึ่งพาปัจจัยภายนอกมากกว่าภายในชุมชน

คิดอย่างไรกับทรัพยากร(ดิน,น้ำ,ป่า,พืช)

- ทรัพยากรปัจจุบันกำลังน่าเป็นห่วงอย่างมากเนื่องจากดินเสื่อมคุณภาพบางจุดถึงกับปลูกพืชไม่ขึ้นถึงแม้บางจุดจะเป็นดินคืออยู่ข้างซึ่งมีเป็นบางส่วน และในปัจจุบันมีการขนส่งปุ๋ยเคมีเข้ามาขายในชุมชนเป็นจำนวนมาก แน่แน่นอนว่าในระยะยาวดินต้องเสื่อมคุณภาพไปอีกเรื่อยๆ
- น้ำ เป็นทรัพยากรที่สำคัญไม่น้อยไปกว่าดินพูดได้ว่ายังนานวันเข้าน้ำก๊อชก็จะแห้งหายไปทุกทีและทุกทีในชุมชนยังช่วงหน้าแล้งแม่น้ำแม่ทาซึ่งเป็นเหมือนสายเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชาวแม่ทา ปัจจุบันกำลังเหือดแห้งไป ซึ่งก็น่าเป็นห่วงรุ่นลูกรุ่นหลานอาจจะไม่เห็นน้ำแม่ทาก็ได้
- ป่าไม้ลดลงจนจะหมดป่าเนื่องจากถูกตัดออกจากป่ามาโดยตลอด คนในชุมชนน่าจะให้ความสำคัญกับป่าไม้ให้มากกว่านี้ทั้งที่เห็นปัญหาและรู้ต้นเหตุของภัยแล้งเพราะป่าหมดก็เลยเป็นห่วงป่าไม้ในชุมชนกลัวว่าจะหมดไปในที่สุด เพราะโดยส่วนตัวแล้วมองป่าเป็นคลังอาหารมีทั้ง เห็ด, หน่อไม้, สมุนไพร ฯลฯ ให้ประโยชน์กับคนสารพัดคนกับมองข้ามไปได้แค่หาประโยชน์อย่างเดียว
- พืชเป็นอะไรที่ต้องปรับตัวให้เข้ากับทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น ภัยแล้ง, ดินเสื่อม, น้ำท่วม(ช่วงฝน) พืชต้องปรับตัวเสมอ และให้ประโยชน์กับคนได้เสมอ ใช้ปรุงอาหาร, ยารักษาโรค, ให้ร่มเงา ฯลฯ

เกษตรยั่งยืนคืออะไร

คือการพึ่งพาตนเองให้มากที่สุด ลดการพึ่งพาปัจจัยภายนอก สารเคมี, ปุ๋ยเคมี, ยาฆ่าแมลง ฯลฯ เป็นการทำเกษตรที่พึ่งพาวิถีธรรมชาติ สร้างความสมดุลให้กับธรรมชาติ

ความรู้ที่สื่อต้องการ

1. ต้องการความรู้เกี่ยวกับการสื่อสาร คือเรื่อง ของภาษา การสื่อให้คนอื่นเข้าใจในสิ่งที่เราต้องการ สื่อให้ตรงประเด็น การจัดลำดับเรื่องราวที่จะสื่อ

2. ต้องการความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการจับประเด็น สารสำคัญ รวมทั้งการสรุปเป็นเรื่องเป็นราว
3. ต้องการความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการจัดกระบวนการ เทคนิคการเป็นวิทยากร ซึ่งก็ต่อเนื่องจากข้อ1,2

ความฝันอยากเป็นอะไร

อยากเป็นคนเก่ง คนกล้า กล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ กล้าเปลี่ยนแปลง ทำชีวิตให้ดีที่สุด มีความสุขที่สุดสุขในแบบที่เป็นตัวเรานั้นแหละคือสุขที่สุด

อยากเป็นเกษตรกรเต็มตัว

จะพัฒนาตนเองอย่างไร

- หมั่นอ่านหนังสือให้มากที่สุดเพื่อความมั่นใจในเรื่องของภาษา และการจับประเด็น สารสำคัญและสรุปเรื่องราวที่ได้อ่าน
- การเข้ารับการฝึกอบรมเทคนิคการเป็นนักจัดกระบวนการ และเทคนิคการเป็นวิทยากร ต้องทำบุคลิกภาพอย่างไร
- ต้องขยันเป็น2เท่า และแบ่งเวลาให้ได้ อาจต้องเข้าร่วมการอบรมการแบ่งเวลา

ประวัติสวน , พื้นที่สวน

- พื้นที่อยู่สวนแม่ปงกา มีพื้นที่ 6 ไร่ สมัยก่อนปลูกยาสูบ และข้าวไร่โดยปลูกยาสูบไว้ด้านบน ส่วนด้านล่างปลูกข้าวไร่ ต่อมาได้เปลี่ยนมาปลูกข้าวโพดฝักอ่อน ,กล้วย ,มะม่วง ,ลูกเดือย โดยปลูกกล้วย และมะม่วงไว้เต็มสวน มีการสร้างที่พักไว้กลางสวน ปี 2538 ซื่อที่ใหม่ทำให้ไม่มีเวลามาดูแลสวนทำให้ไฟไหม้สวนเหลือกล้วยกับมะม่วงบางส่วน ยังเก็บผลผลิตมาขายได้อยู่ ณ. ปัจจุบันสวนยังรกไปด้วยวัชพืชอยู่ ต้องจัดการกับวัชพืชตรงนี้ก่อน
- บทบาทในสวนไม่ค่อยมีส่วนร่วมมากเท่าไร

ชื่อ สกุล	นายเทอดศักดิ์ กองพรหม
ที่อยู่	36/1 ม.4 ต.แม่ทา กิ่งอ.แม่ฮอน จ.เชียงใหม่
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤศจิกายน 2522
ประวัติการศึกษา	- มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนปอ่งวิทยาคม อำเภอเทิง จังหวัดเชียงราย ปีการศึกษา 2537 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนโปลิเทคนิคลานนาเชียงใหม่ สาขาช่างไฟฟ้า ปีการศึกษา 2540 - ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ สาขาคิดตั้งไฟฟ้า ปีการศึกษา 2543
ประวัติการทำงาน	- ทำงานร่วมชุมชนในการจัดการทรัพยากรชุมชน - ทำงานกับเยาวชนในการศึกษาฝึกที่บ้าน - หัวหน้าโครงการวิจัยกระบวนการสร้างจิตสำนึกการปลดปล่อยตนเองจากการเป็นหนี้สินอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาบ้านห้วยทราย - อาสาสมัครส่งเสริมเกษตรยั่งยืนภายใต้โครงการนำร่องเพื่อพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืนของเกษตรกรรายย่อยภูมิโนคเชียงใหม่-ลำพูน - ร่วมโครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน - เจ้าหน้าที่โครงการอาหารเชียงใหม่ปลอดภัย - ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด

สัญญาเลขที่ สรพ. 03/2547 โครงการความร่วมมือการพัฒนาพื้นที่รูปธรรม

"การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อชุมชนเข้มแข็งและเป็นสุขอย่างยั่งยืน

โครงการพัฒนาและเสริมสร้างกลไกการจัดการความรู้ด้านเกษตรกรรมยั่งยืน

โดย สหกรณ์การเกษตรยั่งยืนแม่ทา จำกัด

รายงานสรุปการเงินรวม

หัวหน้าโครงการ : นายพัฒน์ อภัยมูล ผู้ประสานงานโครงการ : นายกนกศักดิ์ ดวงแก้วเรือน

งานในช่วงตั้งแต่วันที่ กุมภาพันธ์ 48 - พฤษภาคม 48

รายจ่าย

หมวด	รายจ่ายสะสมจากรายงานครั้งก่อน	ค่าใช้จ่ายงวดปัจจุบัน	รวมรายจ่ายสะสมจนถึงงวดปัจจุบัน	งบประมาณทั้งหมดที่ตั้งไว้	คงเหลือ (หรือเกิน)
ค่าตอบแทน	144,000.00	48,000.00	192,000.00	180,000.00	(12,000.00)
ค่าจ้าง	84,000.00	28,000.00	112,000.00	105,000.00	(7,000.00)
ค่าใช้สอย-วัสดุ	337,479.00	464,926.00	802,405.00	821,200.00	18,795.00
รวม	565,479.00	540,926.00	1,106,405.00	1,106,200.00	(205.00)

จำนวนเงินที่ได้รับและจำนวนเงินคงเหลือ

จำนวนเงินที่ได้รับ

ครั้งที่ 1	597,300.00	บาท	เมื่อ 21 เมษายน 2547
ครั้งที่ 2	333,106.45	บาท	เมื่อ 5 พฤศจิกายน 2547
ครั้งที่ 3	174,296.55	บาท	เมื่อ 15 มิถุนายน 2548
กเบี้ยครั้งที่ 1	531.05	บาท	เมื่อ 30 มิถุนายน 2547
กเบี้ยครั้งที่ 2	965.95	บาท	เมื่อ 31 ธันวาคม 2547
กเบี้ยครั้งที่ 3	257.61	บาท	เมื่อ 30 มิถุนายน 2548
รวม	1,106,457.61	บาท	

ค่าใช้จ่าย

ครั้งที่ 1 เงินเงิน	308,897.50	บาท
ครั้งที่ 2 เงินเงิน	256,581.50	บาท
ครั้งที่ 3 เงินเงิน	540,926.00	บาท
รวม	1,106,405.00	บาท

จำนวนเงินคงเหลือ 52.61 บาท (2)

(นายพัฒน์ อภัยมูล)

หัวหน้าโครงการ

(นายกนกศักดิ์ ดวงแก้วเรือน)

ผู้ประสานงาน